

தங்கப்புதைதயல்

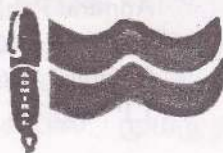
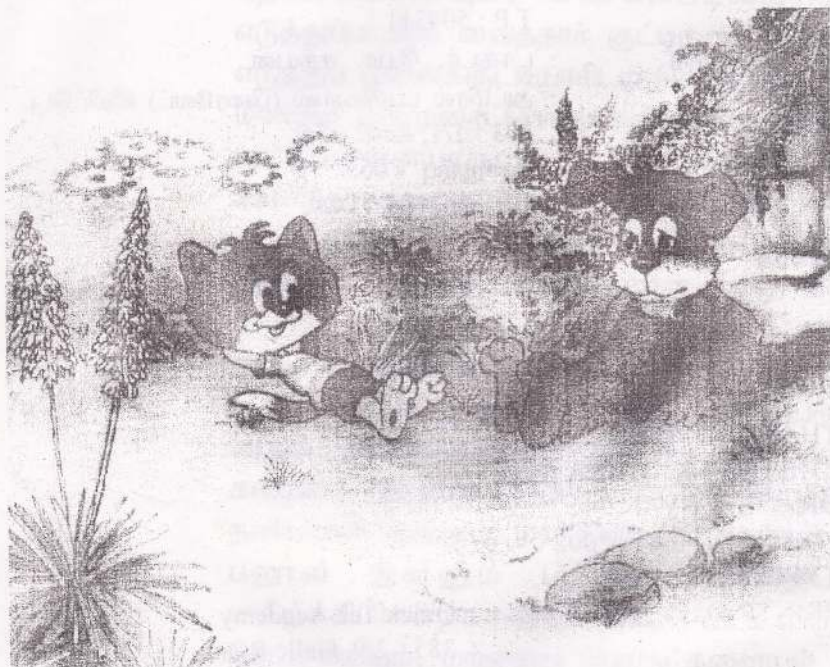
யோ. சத்யன்

தங்கப்பூதையல்

யோ. சத்யன்

தங்கப்புதையல்

குழந்தை இலக்கியம்

டாக்டர். யோ. சத்யன்

முதற்பதிப்பு - 2002

கணினி வடிவமைப்பு,

அச்சுப்பதிப்பு

: Quick Tec Academy

385 - 2/9, Galle Road,

Colombo - 06.

T.P : 504311

உரிமைபதிவு

: டாக்டர். யோ. சத்யன்

வெளியீடு

: அட்மிரல் பப்ளிஷர்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிட்டெட்

403 - 1/1, காலை வீதி,

கொழும்பு - 06.

T.P : 362766

விலை

: ரூபா 90 /=

THANKAP PUTHAIYAL
CHILDRENS LITERATURE

DR. Y. SATHYAN

FIRST EDITION - 2002

TYPE SETTING &

PRINTING

: Quick Tec Academy

385 - 2/9, Galle Road,

Colombo - 06.

T.P : 504311

COPYRIGHT RESERVED : DR. Y. SATHYAN

PUBLISHED BY

: Admiral Publishers (Pvt) Ltd.

403 - 1/1, Galle Road,

Colombo - 06.

T.P : 362766

PRICE

: Rs. 90 /=

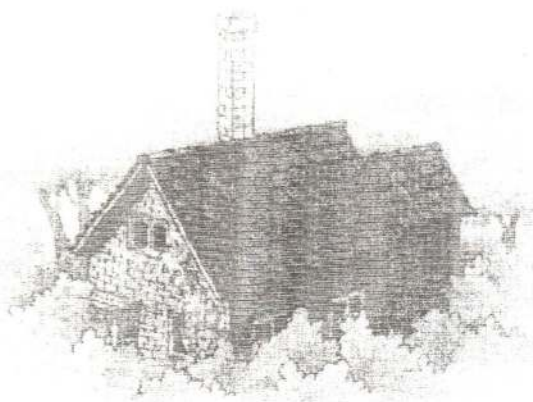
தங்கப்புதையல்

மூன்று நண்பர்கள்

குட்டிநாயாரும், கோழிக்குஞ்சாரும், பொன்னிறம் கொண்ட பூனைக்குட்டியாரும் இணையிரியாத அன்பு நண்பர்கள். அவர்கள் மூவரும் அழகானதொரு வீட்டிலே அமைதியாய் வாழ்ந்தார்கள். நகரத்திலிருந்து வெகுதொலைவிலே சலசலத்து ஓடியதொரு ஆற்றின் கரையிலே நண்பர்களின் வீடு அமைந்திருந்தது.

குட்டிநாயாரின் பாட்டியார் தனது அன்புப்பேரனுக்குப் பரிசாகத்தந்ததே அந்தவீடு. பாட்டியாரின் மறைவிற்குப் பிறகு தனியாக வாழ்ந்திடப்பிடித்திடாததால் கோழிக்குஞ்சாரையும், பொன்னிறப் பூனைக்குட்டியாரையும் தன்னுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்திட அழைத்துக்கொண்டார் குட்டிநாயார்.

செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட சுவரும், சிவப்புநிற ஓடுகளால் வேயப்பட்ட கூரையும் நண்பர்களின் வீட்டுக்கு மிகுந்த அழகை உண்டாக்கின. பாட்டியாரின் காலத்திலே கட்டப்பட்ட வீடானாலும், பார்ப்பவர்கள் யாருமே அந்தவீட்டின் வயதை மதிப்பிட்டுச் சொல்லமாட்டார்கள். வீட்டைச்சுற்றி அமைந்திருந்த பூந்தோட்டத்தின் அழகோ சொல்லமுடியாதது. மஞ்சள் வண்ணச் சூரியகாந்திப்பூக்களும், சிவந்த இதழ்களையுடைய ரோஜாமலர்ச்செடிகளும், வாசனை பரப்பி மலர்ந்திட்ட மல்லிகை மலர்கள் நிறைந்த செடிகளும் தோட்டமெங்கும் பரவிக்கிடந்தன.

பச்சைப்பசேலென்ற புற்கள் நிரம்பிய தோட்டத்தின் தரையோ கரும்பச்சைக் கம்பளமொன்றை விரித்துவைத்தது போலக் காட்சியளித்தது.

தோட்டத்தைப்பராமரிக்கும் பொறுப்பைத் தனது தலைமேல் ஏற்றுக்கொண்டார் குட்டிநாயார். தினமும் அதிகாலையில் எழுந்து மலர்ச்செடிகளுக்கு நீர்பாய்ச்சிப் பக்குவமாகத் தோட்டத்தைப் பராமரித்து வந்தார். வீட்டைச்சுத்தம் செய்வதும், துணிகளைத் துவைத்துக் காயப்போடுவதும் பூனைக்குட்டியாரின் பணியாகும். வீட்டில் சேமித்து வைத்திருக்கும் தானியங்களைக் கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாத்திடும் வேலையைக் கோழிக்குஞ்சார் எடுத்துக்கொண்டார். தானியங்களைப் பாழ்படுத்திடும் முயற்சியில் இறங்க எண்ணும் பொல்லாத வண்டார்களைக் கொத்திக்கொத்தி அழித்து, ஒரு போர்வீரனைப்போலக் காவல் காத்திருவார் கோழிக்குஞ்சார். இவ்வாறாக ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொண்டு, கள்ளங்கபடமற்ற அன்பு நிறைந்து நண்பர்கள் மூவரும் வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இருண்ட சிறை

நண்பர்களின் வீட்டின் அறைகளில் ஒன்று வெகுநாட்களாகவே திறக்கப்படாமல் பூட்டிவைக்கப்பட்டிருந்தது. பாட்டியார் வாழ்ந்திருந்தபோது அந்த அறையைப்பற்றிக் குட்டிநாயாரிடம் சொல்லியிருந்தார். குட்டிநாயாரின் பாட்டனார் முன்னொருகாலத்திலே புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணிபுரிந்தவர். உலகின் பலபாகங்களுக்கும் சென்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளராகப் பணிபுரிந்தவர். உலகின் பலபாகங்களுக்கும் சென்று புதைபொருள் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு பலவிதமான அரிய பொருட்களையெல்லாம் சேகரித்து வந்தவர்.

விலைமதிப்பற்ற அந்தப் பொருட்களையெல்லாம் தனது இறுதிக் காலத்திலே அரும்பொருட்காட்சியகத்துக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியவர், ஏதோ ஒரு இரகசியத்தை மட்டும் தன்னுடனேயே வைத்திருந்தாராம். அந்த இரகசியம் என்ன என்பதைப் பாட்டியாரிடம் விளக்கமாகச் சொல்வதற்கு முன்னரே, பாவம் அவர் தனது வாழ்வை முடித்துப் பாட்டியாரை விட்டுப்போய்விட்டார்.

பாட்டனாரின் காலத்துக்குப் பிறகு, அவர் உபயோகித்த அந்த அறையைப் பார்த்திடவே மனமில்லாது பூட்டிவைத்திருந்தார் பாட்டியார். தனது அருமைக்கணவர் காத்துவைத்திருந்த இரகசியத்தைப்பற்றி அறியும் ஆவலையும் விட்டுவிட்டார். அந்த நாட்களில் நமது குட்டிநாயார் மிகவும் சிறுவனாயிருந்ததால் அறையைத்திறந்து ஆராய்ந்திடும் மனவலிமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

பாட்டியார் சொன்ன தகவல்களையெல்லாம் குட்டிநாயார் ஒருநாள் தனது நண்பர்களுக்கும் சொன்னார். பொன்வண்ணப் பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் குட்டிநாயார் சொன்ன தகவலைக் காத்துவைத்திருக்கும் இரகசியத்தைத்தேடி அறிந்திடத் தவியாய்த்தவித்தார்கள்.

தங்களது நோக்கத்தை நிறைவேற்றிட விடுமுறை நாளொன்றையும் தெரிவுசெய்து கொண்டார்கள். அறையின் கதவிலே தொங்கிய பென்னம்பெரிய அந்த இரும்புப்பூட்டை வெகுநேர முயற்சியின் பின்னர் உடைத்துத்திறந்த நண்பர்கள், படபடக்கும் இதயத்துடன் கதவைத்தள்ளித் திறந்தார்கள். “கிறீச்” என்று சத்தம் எழுப்பியவாறே அறையின் கதவு மெல்லத் திறந்து கொண்டது.

கோழிக்குஞ்சாரின் கைகளும் கால்களும் பயத்தால் விறைத்துப் போயின. அறைக்குள் மறைந்திருக்கும் இரகசியத்தைப் பாதுகாக்க எண்ணிப் பாட்டனாரின் ஆவி ஒருவேளை அங்கிருந்தால் என்ன செய்வது? குட்டிநாயார் முன்னே செல்ல, அவரைத் தொடர்ந்து சென்ற பூனைக்குட்டியாரின் பின்னால் பதுங்கி, கோழிக்குஞ்சாரும் அறைக்குள் நுழைந்தார்.

அறையினுள் இருள் பரவிக்கிடந்தது. கையிலிருந்த மெழுகுவர்த்தியைக் கொழுத்தி, அறையின் கூரையை நோட்டமிட்டார் குட்டிநாயார். கூரையிலே தொங்கிய மின்விளக்கு இன்னும் கெட்டுப்போகாமல் நல்லநிலையில் காணப்பட்டது. பூனைக்குட்டியார் மின்விளக்கை எரியச்செய்தார். பிரகாசமாய் எரிந்த மின்விளக்கின் ஒளி அறையினுள்ளே பரவியிருந்த இருளை விரட்டியடித்தது.

வெகுகாலமாக உபயோகிக்காது பூட்டப்பட்டிருந்ததால் வித்தியாசமானதொரு நாற்றம் அறையினுள்ளே பரவியிருந்தது. ஓடிச்சென்ற கோழிக்குஞ்சார் கண்ணாடியன்னல்களை முடியிருந்த திரைச்சீலையை விலக்கி, யன்னல்களையும் திறந்துவிட்டார். மறுகணமே சில்லென்ற காற்று அறையினுள்ளே புகுந்து புத்துணர்ச்சியைக் கொடுத்தது. திரைச்சீலையை வேகமாக விலக்கியதால் அதிலே படிந்திருந்த தூசு கோழிக்குஞ்சாரது முக்கிலே புகுந்து அச்சு என்ற தும்மலாய் மாறி வெளியேறியது.

அறையிலே மாட்டியிருந்த பென்னம்பெரியதொரு புகைப்படத்திலே பாட்டனார் தனது முட்டைக்கண்களில் நிலவிய கருணையும், வாயில் பரவியிருந்த புன்சிரிப்பும், பார்ப்போருக்கு ஆறுதலை அள்ளிக்கொடுத்திடும் ஆற்றல் வாய்ந்தனவாயிருந்தன. புகைப்படத்தைப் பார்த்த கோழிக்குஞ்சார் அதனருகே செல்லாது சிறிது தள்ளியே நின்றிருந்தார்.

பார்க்குமிடமெல்லாம் பலவிதமான பொருட்கள் பரவிக்கிடந்தன. காகிதக்கட்டுக்கள், வெற்றுப்போத்தல்கள், புகைப்படச்சட்டங்கள், பழைய தோல்பைகள், உடைந்துபோன மூக்குக்கண்ணாடி, கயிற்றுத்துண்டுகள் என்று பெரியதொரு பட்டியலையே தயார் செய்யலாம் போலிருந்தது. நண்பர்கள் மூவரும் திகைப்பில் மூழ்கியிருந்தார்கள். எங்கிருந்து ஆரம்பிப்பது, எங்கு முடிப்பது என்பதே தெரியவில்லை. குட்டிநாயார் பேச ஆரம்பித்தார். “நண்பர்களே, முதலில் காகிதக்கட்டுக்களை அவதானமாக ஆராய்ந்து பார்க்கலாம், அவற்றிலே நாம் தேடுகின்ற இரகசியம் எழுதப்பட்டிருக்கலாமல்லவா.”

குட்டிநாயாரின் ஆலோசனை கோழிக்குஞ்சாருக்கும், பூனைக்குட்டியாருக்கும் மிகவும் பிடித்திருந்தது. ஏனெனில் அறையிலிருந்த காகிதக்கட்டுக்களைத்தவிர வேறு எந்தப்பொருட்களும் அவர்களுக்குத் தேவையான அந்த இரகசியத்தைச் சொல்வது போலில்லை. காகிதக்கட்டுகளுடன் சேர்த்து பாட்டனாரின் புகைப்படத்தை மட்டுமே ஆராய்ந்திடவேண்டும். ஒருவேளை இரகசியத்தை ஒளித்துவைப்பதற்காகத்தான் படுபயங்கரமான தோற்றத்தைக்கொண்ட அந்தப் புகைப்படத்தைத் தனது அறையினுள் அவர் மாட்டிவைத்திருக்கலாமல்லவா?

சில மணிநேரங்கள் ஓடிப்போயின. அறையிலிருந்த காகிதக்கட்டுகளில் பாதியைப் புரட்டிப் பார்த்தாயிற்று. பாட்டனாரின் கிறுக்கலான கையெழுத்துப்பிரதிகளைப் பூதக்கண்ணாடி வேறு வைத்து ஆராய்ந்தாயிற்று. பலன் ஏதுமில்லை. எந்த இரகசியத்தையும் பொல்லாத பாட்டனார் அந்தக் காகிதங்களில் எழுதிவைக்கவில்லை. எனினும் மனம் தளர்ந்திடாத குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும் மீதியாயிருந்த காகிதக்கட்டுகளையும் ஆராய்ந்திடும் பணியைத் தொடர்ந்திருந்தார்கள்.

அங்கிருந்து ஓடிச்சென்ற கோழிக்குஞ்சார் சூடாகத் தேனீர் தயாரித்து எடுத்துவந்து நண்பர்களுக்குக்கொடுத்துத் தானும் குடித்தார். சூடான தேனீர் பணியைத்தொடரத் தேவையான உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. கோழிக்குஞ்சார் தனது சின்னஞ்சிறிய சொண்டால் அறையின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் கொத்திப்பார்த்தார். பாட்டனார் தனது இரகசியத்தை அறையினுள் புதைத்தும் வைத்திருக்கலாமல்லவா?

கிடைத்தது இரகசியம்

பகற்பொழுது முடிந்து, இருள் பரவத்தொடங்கியது. நண்பர்கள் மூவரதும் ஆராய்ச்சி வேலையோ இடைவிடாது தொடர்ந்திருந்தது. ஆனால் பலனேதும் தெரியவில்லை. பலவருடங்களாகப் புழுதி படிந்து பழுப்பேறிப்போயிருந்த காகிதங்களைப்படித்ததால் கண்களில் வேதனை தோன்றியது. குட்டிப்பூனையாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் அப்பாடா என்றதொரு பெருமூச்சுடன் அறையின் சுவற்றிலே சாய்ந்து அமர்ந்தார்கள். குட்டிநாயாரோ காகிதக் கட்டிலே எஞ்சியிருந்த கடைசித் தாளையும் விட்டுவிட மனமில்லாது படிக்கத்தொடங்கினார். அந்தத்தாளிலே எழுதியிருந்ததைப் படிக்க ஆரம்பித்த குட்டிநாயாரின் முகத்திலே மகிழ்ச்சி பொங்கியது.

“கண்டுபிடித்துவிட்டோம், கண்டுபிடித்துவிட்டோம்!”, என்று சொல்லிக் கொண்டே துள்ளிக் குதித்தார். குட்டிப்பூனையாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் தாவி ஓடி அங்குவந்தார்கள். குட்டிநாயார் தன்னிடமிருந்த காகிதத்தைப் பூனைக்குட்டியாரிடம் தந்து உரத்துப்படிக்கச்சொன்னார். அதற்குள் கோழிக்குஞ்சார் ஓடிச்சென்று யன்னல் கதவுகளை சாத்தி திரைச்சீரையை இழுத்து மூடினார். கஷ்டப்பட்டு தாங்கள் கண்டுபிடித்த இரகசியத்தை வேறுயாரும் ஒட்டுக்கேட்டு அறிந்துவிடக்கூடாது என்பதில் அவர் மிகவும் உறுதியாயிருந்தார்.

குட்டிப்பூனையார் உரத்துப் படிக்கத்தொடங்கினார். காகிதத்திலே பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது: “இருபத்தி ஐந்து நாட்கள் தொடர்ந்த ஆராய்ச்சி வேலையிலே அதிசயிக்கத்தக்கதொரு கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்தேன். அதிலே எழுதியிருந்ததை வைத்துப்பார்த்ததில் இந்த

இடத்திலே இருக்கும் கோட்டையொன்றில் பல ஆயிரக்கணக்கான வருடங்கள் பழமைவாய்ந்ததொரு தங்கப்புதையல் மறைந்துகிடக்கிறது. நாளை அதிகாலையில் அந்தக்கோட்டைக்குச் சென்று ஆராய்ச்சிவேலையைத் தொடரப்போகிறேன்". பாட்டனார் அத்துடன் தனது குறிப்பை முடித்திருந்தார். அதன்பின்னர் எந்தவிதமான தகவல்களும் அந்தக்கடதாசியில் எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை.

தங்கப் பொக்கிஷம் ஒன்றை பாட்டனார் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். ஆனால் அதை எங்கு வைத்திருக்கிறார், அந்த இடத்துக்கு எப்படிச் செல்லவேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் எழுதிவைக்கவில்லையே. நண்பர்கள் மூவருக்கும் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. உடலில் பரவியிருந்த சோர்வு பஞ்சாய்ப் பறந்தது. எப்படியும் அந்த இரகசியம் இந்த அறையினுள்ள்தான் மறைந்திருக்க வேண்டும். பாட்டனார் நிச்சயமாகப் புதையலை இந்த அறையினுள் மறைத்து வைத்திருக்க மாட்டார். அப்படி மறைத்துவைத்திருந்தால் அதைப் பாட்டியாரும் அறிந்திருப்பாரே. ஆதலால், அந்தப் புதையலைச் சென்றடையும் இரகசியம்தான் இந்த அறையினுள் எங்கோ மறைந்துகிடக்கிறது.

எங்கிருக்கும் அந்த இரகசியம்? நண்பர்கள் மூவரும் தலையைப் பிடித்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தார்கள். அறையின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் தேடியாகிவிட்டாயிற்று. இனி எங்கு தேடுவது? எப்படித் தேடுவது? தரையையும், சுவர்களையும் கொத்திப்பார்த்துவிடுவதே எஞ்சியிருக்கும் வேலையாகும். கண்களைச் சொடுக்கி அங்குமிங்குமாகப் பார்த்திருந்த கோழிக்குஞ்சாரின் பார்வை, அறையின் மூலையிலே கிடந்ததொரு இரும்புக்கூசாவை நோக்கியது. அதை எடுத்து மேலோட்டமாகப் பார்வையிட்டு ஒரு ஓரமாகத் தூக்கிப்

போட்டார்களே தவிர, திறந்து அதைப் பார்க்கவில்லையே!.

ஓடிச்சென்ற கோழிக்குஞ்சார், கூசாவை எடுத்துவந்து குட்டிநாயாரிடம் கொடுத்தார். கூசாவின்மூடி துருப்பிடித்துக் காணப்பட்டது. திறப்பது அவ்வளவு இலேசான காரியமாகத் தெரியவில்லை. முழுமூச்சாக முயன்றதால் கூசாவின்மூடி பட்டென்று திறந்து கொண்டது. திறந்த வேகத்தில் கையிலிருந்தும் நழுவித்தரையில் விழுந்த கூசா ஒருபுறமும், அதனது மூடி வேறொரு திசையிலும் உருண்டோடின. உருண்டோடிய கூசாவினுள்ளிருந்தும் காகிதச்சுருளைக்கண்ட நண்பர்கள் மூவரது முகத்திலும் அளவிடமுடியாத ஆச்சரியம் படர்ந்து பரவியது. நடுங்கும் கைகளால் கூசாவினுள்ளிருந்தும் காகிதச்சுருளை உருவி எடுத்த குட்டிநாயார் அதைப் பிரித்துப்பார்த்தார். கூசாவினுள்ளிருந்த காகிதச்சுருள் ஒரு பழமையான வரைபடம். அந்த வரைபடத்தின்கீழே திசைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. அந்தஇடம் நண்பர்களின் வீட்டிலிருந்து வெகுதொலைவில் அமைந்திருந்தது. ஆயினும் அந்த இடத்தைப் பற்றி முன்னரே அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். பிரபலமானதொரு காட்டுப்பகுதியின் மையத்தில் இருந்ததொரு மலையிலே, அந்த இடம் அமைந்திருந்தது.

விளக்கு வெளிச் சத்தில் வரைபடத்தை நன்கு ஆராய்ந்ததில், சிவப்புமையால் அடையாளமிடப்பட்டிருந்த பகுதியின் மத்தியில் கறுப்பு மையால் இடப்பட்டிருந்ததொரு சிலுவை அடையாளம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. சிலுவை அடையாளத்தினருகே நீலவண்ணமையினால் ஒரு கோடு வரையப்பட்டு அதனருகே ஏதோ எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அங்கு என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் படிக்கவே முடியவில்லை. அந்த எழுத்துக்கள் கறைபட்டு உருக்குலைந்து அழிந்து போயிருந்தன.

சிலுவை

வடிவில்

விசேடமாக

அடையாளமிடப்பட்டிருந்த அந்த இடத்தில்தான் பாட்டனார் கண்டுபிடித்த புதையல் புதைந்துகிடக்கிறது போலும். வரைபடத்தின் கீழே பாட்டனார் தனது கிறுக்கலான கையெழுத்தால் பின் வருமாறு எழுதியிருந்தார். “மலைக்கோட்டையை நோக்கிச் செல்லவும். கோட்டையின் வடக்குதிசையிலுள்ள சிறை, இரகசியத்தின் இரண்டாவது பகுதியை வைத்துள்ளது. வடக்குதிசைச்சிறையின் சாவி தெற்குப் பகுதிச்சுவரில் மாட்டப்பட்டுள்ளது”. அதைப்படித்ததும் நண்பர்கள் மூவரும் துள்ளிக் குதித்தார்கள். அவர்களுக்கு சந்தோஷம் தாங்கமுடியவில்லை. பாட்டனார் தேடிக்கண்டுபிடித்த புதையல் பற்றிய இரகசியத்தை அறிந்துவிட்டார்கள். அவர்களது முயற்சி வீண்போகவில்லை.

விரித்துவைத்த வரைபடத்தைச் சுற்றி அமர்ந்துகொண்ட நண்பர்கள் மூவரும், அதை நுணுக்கமாக ஆராயத்தொடங்கினார்கள். படத்திலே குறிக்கப்பட்டிருந்த பகுதிகள் திசைகள் எல்லாவற்றையுமே தெளிவாகக் கணக்கிட்டு புதியதொரு கடதாசியிலே தெளிவாக எழுதிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அந்த நீலநிறக்கோடு மட்டும் என்ன என்றுதான் புரியவில்லை. ஆயினும் செல்லவேண்டிய இடமும், புதையல் மறைந்துகிடக்கும் மலைக்கோட்டையும் தெட்டத்தெளிவான விடயங்களாகிவிட்டன.

இப்போது ஒரேயொரு கேள்வி மட்டும் அவர்கள் மனதிலே எஞ்சியிருந்தது. மலைக்கோட்டைக்கு எப்படிச் செல்வது? தரைவழியாகப் பயணப்பட்டுச் செல்வதென்பது நடக்கமுடியாத காரியமாகும். அடர்ந்துகிடக்கும் காட்டைக்கடந்து வானுயர்ந்த மலையிலே ஏறி நடக்கமுடியுமா என்ன? ஒரேயொரு வழி, வானத்தில் பறந்து பயணப்படுவதே. அதற்கு விமானத்துக்கு எங்குபோவது. சின்னஞ்சிறிய விமானம்

ஒன்றைக் கட்டுவது ஒன்றும் பெரிய வேலை இல்லைத்தான். ஆனாலும் அதற்கு சிலநாட்களாகுமே அதற்குள் புதையலை வேறு யாராவது மலைக் கோட்டையிலிருந்து கடத்திச்சென்றுவிட்டால் என்ன செய்வது?

திட்டம் பிடித்தது

தூசுபடிந்து கிடக்கும் பாட்டனாரின் அறைக்குள் வெகுநேரம் நின்றிட விரும்பாது, வெளியேறிப் படிக்கும் அறைக்குள் சென்றமர்ந்து தங்களது திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசிட நண்பர்கள் மூவரும் முடிவு செய்தார்கள். மின்விளக்கை அணைத்து, அறையைப்பூட்டிக்கொண்டு, படிப்பறையினுள் வந்து அமர்ந்தார்கள். பாட்டனாரின் அறையில் கண்டெடுத்த வரைபடம் மிகவும் பழமை வாய்ந்ததாகையால் இந்த நிமிடமோ, மறுநிமிடமோ கிழிந்துபோய்விடும் அபாயகரமான நிலையில் இருந்தது. ஆகையால் அதை அப்படியே நகலெடுத்திடலாம் என்று கோழிக்குஞ்சார் ஆலோசனை சொன்னார்.

படிப்பறையின் மேசையிலே அமர்ந்து கொண்ட குட்டிப்பூனையாரும் கோழிக்குஞ்சாரும் நகலெடுக்கும் வேலையிலே மூழ்கிக் கொண்டனர். அங்கிருந்த பஞ்சுக்கதிரையிலே வசதியாய் அமர்ந்து தீவிரமான யோசனையில் மூழ்கிக் கொண்டார் குட்டிநாயார். மலைக்கோட்டையை நோக்கிப் பறந்து செல்வது எப்படி? என்ற கேள்விக்குப் பதிலைத்தேடி யோசித்திருந்த குட்டிநாயாரின் கண்களில் அவர் எதிரே இருந்த புத்தக அலமாரி தென்பட்டது.

புத்தக அலமாரியிலே பலவிதமான புத்தகங்களை நண்பர்கள் மூவரும் வாங்கிச் சேர்த்து வைத்திருந்தார்கள்.

அந்தப்புத்தகங்களில் மிகவும் தடிப்பானதொரு சிவப்பு நிறப்புத்தகத்தைக் கண்ணுற்ற குட்டிநாயார் தாவி எழுந்து அதை எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் கதிரையிலே வந்தமர்ந்தார்.

“பறக்கும் இயந்திரங்கள்” என்ற தலைப்பைக்கொண்ட அந்தப்புத்தகத்தை விரித்துப்படித்த குட்டிநாயார் மகிழ்ச்சியோடு துள்ளிக்குதித்தார். புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு நண்பர்கள் அமர்ந்திருந்த மேசையினருகே வந்தவர், மேசைமேலே புத்தகத்தை விரித்துவைத்து நண்பர்களிடமும் காட்டினார். பறக்கும் பலூன் ஒன்றை அமைத்திடுவது எப்படி என்பது பற்றி தெளிவாகப் புத்தகத்தில் விபரிக்கப்பட்டிருந்தது. பறக்கும் பலூனை அமைத்திடத்தேவையான பொருட்களின் விபரமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்தப்பொருட்களின் விபரம் பின்வருமாறு: மூங்கில் கூடை ஒன்று, பிளாஸ்டிக் கோணிப்பை, கயிற்றுத்துண்டு, செங்கற்கள் மற்றும் ஒரு வாயுவிளக்கு.

மேலே குறிக்கப்பட்டிருக்கும் பொருட்களில் மூங்கில்கூடையும், பென்னம்பெரியதொரு கோணிப்பையும் வீட்டின் பின்புறத்திலே கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. சமயலறையின் அலமாரிகளில் ஒன்றினுள் வாயுவிளக்கொன்று இருக்கிறது. கயிற்றுத்துண்டுகளுக்கும், செங்கற்களுக்குமா பஞ்சம்?

நண்பர்கள் மூவரும் வீட்டின் பின்புறத்துக்கு விரைந்து சென்று கோணிப்பையையும், மூங்கில்கூடையையும் எடுத்து ஆராய்ந்தார்கள். அவை இன்னும் நல்ல நிலையிலே இருந்ததால் திருப்தி மிகக்கொண்டு, அவற்றுடன் சேர்த்து

ஒரு கயிற்றுப்பந்தையும், செங்கற்கள் சிலவற்றையும் தேடி எடுத்து வைத்துக்கொண்டார்கள். அன்று மிகவும் இருட்டிவிட்டதால் மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்து, பறக்கும் பலூனை அமைக்கும் வேலையை ஆரம்பித்திடலாம் என எண்ணித்தூங்கச் சென்றார்கள்.

பறக்கும் பலூன்

மறுநாள் அதிகாலையில் தூக்கம் கலைந்து எழுந்த நண்பர்கள், வீட்டின் பின்புறத்தில் தோட்டத்திலே பறக்கும் பலூனை அமைத்திடும் வேலையைத் தொடங்கினார்கள். மூங்கில் கூடையிலிருந்த சிறிய துவாரங்களை ஒட்டி அடைத்திடும் வேலையில் குட்டிப்பூனையார் மூழ்கியிருந்தார். கூடையினுள்ளே துணிகளையும், பஞ்சையும் பரப்பி மெத்தென்று செய்தார் கோழிக்குஞ்சார். கோணிப்பையிலிருந்த துவாரங்களை ஒட்டி அடைத்த குட்டிநாயார், கோணிப்பையை எடுத்துக்கயிற்றினால் மூங்கில் கூடையுடன் சேர்த்து இணைத்தார்.

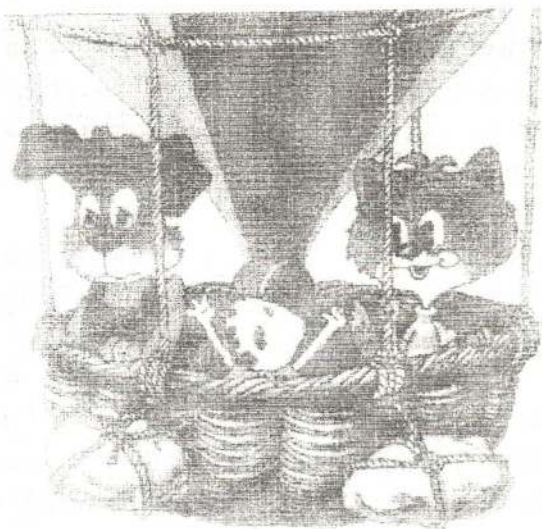
எல்லா வேலைகளும் முடிந்தன. மூங்கில் கூடையினுள் தங்களது பயணத்துக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களையும், வரைபடத்தையும் அவற்றுடன் சேர்த்து வேறுசில காகிதங்களையும் மறக்காது எடுத்துவைத்தார் கோழிக்குஞ்சார். கோணிப்பையை சூடான காற்றால் நிரப்புவதற்கு வசதியாக ஒரு வாயுவிளக்கை குட்டிநாயார் எடுத்து வந்தார். வானிலே பறந்து செல்லும் போது பறக்கும் பலூனின் உயரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவசதியாக, மூங்கில் கூடையைச் சுற்றிலும் சில செங்கற்களைக் கட்டிவைத்தார் குட்டிப்பூனையார்.

கட்டிவைத்திருக்கும் செங்கற்களை அவ்வப்போது கட்டிலிருந்தும் நீக்குவதன் மூலம் பலூனின் எடை குறைந்து உயரமாக எழுந்து வானில் பறந்திடுமல்லவா. நண்பர்கள் மூவரும் மூங்கில் கூடையினுள்ளே ஏறி அமர்ந்தார்கள். வாயுவிளக்கைக் கொழுத்தி, கோணிப்பையிலே சூடான காற்றை நிரப்பினார் குட்டிநாயார். சூடான காற்று நிரம்பப்பெற்ற கோணிப்பையை தன்னுடன் இணைக்கப்பட்ட மூங்கில் கூடையையும் அதனுள் அமர்ந்திருந்த நண்பர்களையும் தூக்கிக்கொண்டு வானில் எழுந்து பறந்து பயணத்தை ஆரம்பித்தது.

தரையிலிருந்து எழுந்து பறந்த பலூனின் உயரம் சிறிதுசிறிதாக அதிகரித்தது. நண்பர்களது வீடும், வீட்டினருகே ஓடிய ஆறும் படிப்படியாகச்சிறுகிச் சின்னஞ்சிறிய புள்ளிகளாய் மாறின.

மூங்கில் கூடையிலே அமர்ந்திருந்த குட்டிநாயார் தனது நண்பர்களான பூனைக்குட்டியாரையும், கோழிக்குஞ்சாரையும் பார்த்து ஆனந்தமாய்ச் சிரித்தார்.

நண்பர்கள் மூவரும் பறந்துசெல்லும் பலூனிலே தங்கப்புதையல் வேட்டையை எவ்வாறு செயல்படுத்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து அமர்ந்திருந்தார்கள்.

நேரம் உருண்டோடியது. வானவெளியிலே அசைந்தாடிப்பறந்து பயணத்தைத் தொடர்ந்தது பலூன். பலூனில் அமர்ந்திருந்த கோழிக்குஞ்சாருக்கு இப்போது அலுப்புத்தட்டியது. மூங்கில் கூடையின் ஒரு ஓரத்தில் மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தனது குடையை எடுத்து மடியில் வைத்துக்கொண்டார். கோழிக்குஞ்சார் வெளியில் எங்கு சென்றாலும் தனது குடையை மறந்திடாமல் தன்னுடன் கூடவே எடுத்துச்சென்றிருவது வழக்கம். பலவண்ணங்கள் கொண்ட கோழிக்குஞ்சாரின் குடை, அவரது உருவத்தைவிட ஏறத்தாழ இருமடங்காவது பெரியது.

மூங்கில் கூடையின் விளிம்பைப் பிடித்தபடியே நின்றிருந்த குட்டிநாயார், கீழே கடந்து செல்லும் நிலப்பகுதியை உன்னிப்பாகக் கவனித்திருந்தார். கடவுளின் கருணையால், காற்றுவீசிடும் திசையில் மாற்றமேதும் ஏற்படவில்லை. காற்றின் திசையும், நண்பர்கள் பயணப்பட்டுச் செல்லும் மலைக்கோட்டை அமைந்திருந்த திசையும் ஒன்றானதே. பலூனின் உயரம் குறையும்போதெல்லாம் வாயுவிளக்கைக் கொழுத்தி, சூடான காற்றால் பலூனை நிரப்பி, உயரத்தைச் சரிசெய்யும் வேலையில் மூழ்கியிருந்தார் குட்டிப்பூனையார்.

சிலமணி நேரங்கள் கழிந்தன. நண்பர்களின் பயணம் அமைதியாய் தொடர்ந்தது. வானம் இப்போது சிறிதுசிறிதாக இருளத்தொடங்கியது. வெண்முகில் கூட்டங்கள் அடர்ந்து திரண்டதால் தங்கள் வெண்மை நிறம் நீங்கி, கருமுகில் கூட்டங்களாய் மாறின. குளிர்ந்த காற்று வருடியதால் உடல்கள் நடுங்கின. இந்த வேளையில்தான் கூடவே எடுத்துவைத்திருந்த தடிப்பான கம்பளிகளின் அருமை தெரிந்தது. கவலை தோய்ந்த முகத் துடன் நண்பர்களைப்பார்த்த குட்டிநாயார், “மழைவந்துவிடக் கூடாது” என்று சொன்னார். மழைவந்துவிடக்கூடாது என்பதில் குட்டிநாயாரைவிட பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாருமே அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தார்கள். மழைத்துளிகள் என்றாலே குட்டிப்பூனையாருக்கு ஆகாது. தலையில் ஒரு இரு துளிகள் பட்டாலே அன்றைய நாளில் ஜலதோஷம் பிடித்து அவதிப்படுவார் எங்கள் குட்டிப்பூனையார். கோழிக்குஞ்சாரின் நிலமையும் அவ்வாறே. எனினும் கைவசம் தனது பலவண்ணநிறங்கொண்ட குடையிருந்தது அவருக்கு சிறிது ஆறுதலைக்கொடுத்தது.

வானத்தில் பரவிய இருள் கீழே தரையில் தெரிந்த காட்சிகளையெல்லாம் மங்கலாக்கியது. மலைக்கோட்டையைத்

தாண்டிப் பறந்து சென்றுவிடக்கூடாது என்பதில் நண்பர்கள் மூவரும் கவனமாயிருந்தார்கள். மலைக்கோட்டை வரும்போது சரியாக கோட்டைப்பகுதியிலே பலூனைத் தரையிறக்கிடுவது நண்பர்களின் திட்டமாகும். குட்டிநாயார் தனது சட்டைப்பையில் பக்குவமாய் வைத்திருந்த தொலைநோக்கியை எடுத்துத் தரையை அவதானமாகப் பார்வையிட்டார்.

ஆ, அதோ தெரிகிறது மலைக்கோட்டை! என்று உரத்த குரலில் கத்தினார். குட்டிப்பூனையாருக்கும், கோழிக்குஞ்சாருக்கும் மகிழ்ச்சி தாங்கமுடியவில்லை. அதே வேளையில் இனம்புரியாதொரு திகிலும் மனதில் தோன்றியது. யாருமற்ற மலைக்கோட்டையிலே தரையிறங்கப்போகிறோம் என்பதை நினைத்துப்பார்த்ததே அவர்களின் மனத்திகிலுக்கு காரணமாகும். ஆவிகள் பற்றிய கதைகளை விரும்பிப்படித்ததன் பலன், கோழிக்குஞ்சாரிடம்தான் மனதுடன் சேர்ந்து, கூடவே சின்னஞ்சிறிய உடலும் நடுக்கம் கண்டது. தொலைநோக்கியில் பார்த்து மலைக்கோட்டை அமைந்திருந்த தூரத்தைக் கணக்கிட்டு, பலூன் அந்த இடத்தைச் சென்றடைய இன்னும் அரைமணி நேரமாவது ஆகலாம் என்று குட்டிநாயார் சொன்னார்.

இடியும் பயலும்

வானம் முன்னதைவிட இப்போது பலமடங்கு அதிகமாய் இருண்டிருந்தது. பயங்கரமான மின்னலும், இடியும் கண்களைப்பறித்துக் காதுகளைச்செவிடாக்கி வெட்டி முழங்கின. ஒரே திசையில் சீராக வீசிய அமைதியான காற்று இப்போது தனது போக்கை மாற்றிக்கொண்டு சுழன்றுவீசித் கொடும்புயலாய் மாறியது. பலூனின் உயரம் குறைய ஆரம்பித்து தரையை நோக்கி இறங்கத் தொடங்கியது.

குட்டிநாயார் பரபரப்புடன் தனது கையிலிருந்த வாயுவிளக்கைக் கொழுத்திட முயன்றார்.

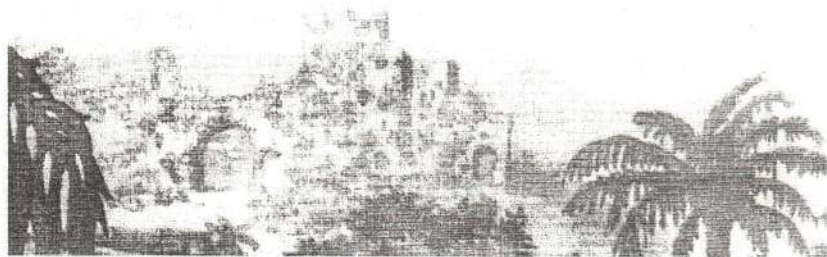
மழைத் துளிகள் பட்டதனால் தீப் பெட்டி நனைந்திருந்தது. தீக்குச்சிகளின் தலைகள் தீப்பெட்டியில் பட்டு உராய்ந்து எரிவதற்கு பதிலாக, பூந்தி இலட்டுக்களாய் உதிர்ந்து கீழே சிந்தின. வாயுவிளக்கை கொழுத்திடும் முயற்சி பலனளிக்காது என்பது நண்பர்கள் மூவருக்கும் தெட்டத்தெளிவாய் விளங்கியது.

விரைந்து செயல்பட்ட குட்டிப்பூனையார் மூங்கில் கூடையில் தொங்கிய செங்கற்களில் சிலவற்றைக் கட்டவிழ்த்து விழச்செய்தார். செங்கற்களால் பெற்ற பாரம் நீங்கிய பலூன், இப்போது உயரமாய் எழுந்து பறக்கத் தொடங்கியது. குட்டிநாயார் மகிழ்ச்சியுடன் பூனைக்குட்டியாரைப் பாராட்டினார். கோழிக்குஞ்சார் அப்பாடா என்ற பெருமூச்சுடன் மூங்கில் கூடையின் ஒரு ஓரத்திலே சென்றமர்ந்தார்.

இராட்சதப்பருவை

புயலும் மழையும் தணிந்து, கூடவே சூழ்ந்திருந்த கருமேகங்களும் கலைந்து வானம் இப்போது தெளிவாயிருந்தது. பலூனின் உயரம் சிறிது குறைந்திருந்தது. மூங்கில் கூடையிலிருந்து எட்டிக்கீழே தரையைப்பார்த்தார் குட்டிநாயார். “நண்பர்களே, இங்கே பாருங்கள்”, என்று உரத்துக்கத்தினார். குட்டிப்பூனையாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் விரைந்து எட்டிக்கீழே பார்த்தார்கள். என்ன ஆச்சரியம்! தரையிலே பாதி இடிந்துபோன நிலையில் கற்சுவர்களும், உயர்ந்த தூண்களும் காட்சிகொடுத்தன. இடிந்துபோன பெரியதொரு கோட்டையின் எஞ்சிய பகுதிகளே

அந்தச்சுவர்களும், கந்தூண்களும் என்பது நண்பர்களுக்குப் புரிந்திட வெகுநேரமாகவில்லை. அவர்கள் தேடிவந்திருக்கும் மலைக்கோட்டைதான் அதுவென்பதும் தெட்டத்தெளிவாயிற்று.

குட்டிநாயாரின் சட்டைப்பையிலிருந்த தொலைநோக்கிக் கருவியை எடுத்து, கோட்டையின் சூழமைப்பை ஆராயத்தொடங்கினார் கோழிக்குஞ்சார். படிப்படியாக உயரம் குறைந்து தரையிறங்கத்தொடங்கியது பறக்கும் பலூன்.

கோட்டையின் கந்தூண்களின் உயரத்திலே பலூன் பறந்தது. பாழாய்ப்போன அந்த கந்தூண்களின்மேல் எமது பலூன் மோதிவிடக்கூடாதே என்று கவலைகொண்டிருந்தார் குட்டிநாயார். தொலைநோக்கிக் கருவியால் கோட்டையின் பாகங்களை ஆராய்ந்திருந்த கோழிக்குஞ்சார், கருவியினூடே தெரிந்ததொரு காட்சியைக் கண்டு கலக்கமுற்றார். அந்தத்திசையை நோக்கித் தனது நண்பர்களையும் பார்க்குமாறு நடுங்கும் குரலில் சொன்னார்.

கோட்டையின் உயரமானதொரு கந்தூணிலே பென்னம்பெரியதொரு பறவையார் வசதியாய் அமர்ந்திருந்தார்.

கொடுரமான சிவந்த கண்களையும், கூரிய நகங்களையும் கொண்டிருந்த அவரது தலையிலே கம்பிகளைக்குத்தி வைத்ததுபோலொரு கொண்டை காணப்பட்டது. இராட்சதப்பறவையாரின் அருகே அவர் எப்போதோ இரைகொண்டு மகிழ்ந்ததொரு அப்பாவிப்பிராணியின் எலும்புக்கூடு காட்சிகொடுத்தது. கத்திபோன்ற கூர்மையான அவரது சொண்டுகளில் மாட்டித்தவியாதவித்து உயிர்விட்டுக்கொண்டிருந்தார் ஒரு அப்பாவிப் புழுவார்.

பறவையாரின் பயங்கரமான தோற்றத்தைக் கண்டு நடுநடுங்கிய கோழிக்குஞ்சார், மூங்கில்கூடையில் இருந்த கம்பளிக் குள் நுழைந்து பதுங்கிக் கொண்டார். பூனைக்குட்டியாருக்குப் பயமாய் இருந்தபோதிலும், இராட்சதப்பறவையாரின் தோற்றம் ஏனோ அடக்கமுடியாத சிரிப்பை உண்டாக்கியது. குட்டிநாயார் பறவையாரைப் பார்த்து அன்புடன் கையசைத்தார்.

தன்னை நோக்கிப் பறந்துவரும் பலூனைக்கண்டு ஏற்கனவே மிரண்டுபோயிருந்த இராட்சதப்பறவையார், பூனைக்குட்டியாரின் நக்கல் சிரிப்பைக்கண்டு மேலும் மிரட்சி கொண்டார். மின்னல் வேகத்தில் எழுந்து, பலூனைக்குறிவைத்துப் பறந்தார் பொல்லாத பறவையார். பறவையார் தங்களை நோக்கி ஆவேசமாக பறந்து வருவதைக்கண்ட நண்பர்கள் மூவரும் அடைந்த திகிலுக்கு அளவேயில்லை. கோழிக்குஞ்சார், குட்டிநாயாரின் தோள்களிலே தாவிஏறித்தஞ்சம் புகுந்தார். பூனைக்குட்டியாரோ அதிர்ச்சியிலிருந்தும் மீளமுடியாதவராய் கற்சிலைபோல நின்று தங்களை நோக்கிப் பறந்துவரும் இராட்சதப்பறவையாரையே வைத்தகண் வாங்காது பார்த்திருந்தார்.

பலூனைநோக்கிப் பறந்துவந்த இராட்சதப்பறவையார், கத்திபோன்ற அலகினால் ஆவேசமாக பலூனைக் கொத்திக்குதறிக் கோபத்தை தணித்துக்கொண்டார். கோபம் தணிந்து வேறுதிசையில் பறந்தும் போனார்.

பறவையாரின் மூர்க்கமான தாக்குதலால் பலூனின் பல பாகங்களிலும் பெரியபெரிய துவாரங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அதற்குமேலும் பலூன் பறந்திடுமா என்ன. வேகமாகத் தரையை நோக்கிப் பயணத்தைத் தொடங்கியது நண்பர்களின் பலூன். குட்டிநாயார் மூங்கில்கூடையிலிருந்த குடையை எடுத்து கோழிக்குஞ்சாரிடம் தந்தார். குடையை விரித்து அதையே ஒரு பாரகுட்டாக மாற்றிக்கீழே குதித்திடுமாறு அவரிடம் சொன்னார். தனது அன்பு நண்பர்களை விட்டுத்தான்மட்டும் தப்பிட கோழிக்குஞ்சார் விரும்பவில்லை. குட்டிநாயார் தானே குடையைத்திறந்து, கோழிக்குஞ்சாரின் கைகளிலே வலுக்கட்டாயமாகத் திணித்தார். பின்னர் ஒரே தூக்காக அவரைத்தூக்கிக் கீழேபோட்டார். விரிந்தகுடை, கோழிக்குஞ்சாரையும் தாங்கிக்கொண்டே மெதுவாக அசைந்தாடித் தரையிறங்கத் தொடங்கியது. கவலைதோய்ந்த முகத்துடன், தனது நண்பர்களைப் பார்த்த கோழிக்குஞ்சாரின் கண்களில் கண்ணீர் பெருகியது.

தரையிறங்கிய பலூன்

விரைந்து வேகமாகத் தரையிறங்கிய பலூனின் மூங்கில்கூடையில் அமர்ந்திருந்த குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும் ஒருவரையொருவர் கவலையோடு பார்த்தார்கள். புதையல் தேடிப்பலமைல் தூரம் பறந்து வந்து இப்படியானதொரு முடிவையல்லவா தேடிக்கொண்டோம் என்று சொல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டன அவர்களது கண்கள். நண்பர்கள் இருவரும் கண்களை இறுக

முடிக்கொண்டே வரப்போகும் முடிவைச் சந்திக்கத் தயாராயிருந்தார்கள்.

கருணைநிறைந்த கடவுள் அந்த அப்பாவி நண்பர்களுக்குத் தீங்குவரவிடுவாரா என்ன? நண்பர்களின் பலூன் மலைக்கோட்டையின் அருகாக ஓடியதொரு நதியிலே மெத்தென்று தரையிறங்கியது. நல்லதொரு ஓடம்போல இப்போது மூங்கில் கூடை நதியிலே மிதந்தது. குட்டிநாயாருக்கும், பூனைக்குட்டியாருக்கும் போன உயிர் மீண்டுவந்தது போலிருந்தது. மூங்கில் கூடையிலிருந்தும் ஆற்றிலே குதித்து நீந்திக்கரையேறினார்கள்.

கரையிலே இனிமையானதொரு அதிர்ச்சி அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தது. அது வேறெதுவுமில்லை. குட்டிநாயாருக்கும், பூனையாருக்கும் முன்னதாகவே தனது குடையைப்பற்றிகொண்டு பத்திரமாகத் தரையிறங்கி நின்ற கோழிக்குஞ்சாரே அவர். கரையேறிய குட்டிநாயாரையும், பூனைக்குட்டியாரையும் ஓடோடிவந்து கட்டித் தழுவிக்கொண்டார் கோழிக்குஞ்சார்.

ஆற்றிலே மிதந்தமூங்கில் கூடையையும், அதனுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த கிழிந்த பலானையும் பத்திரமாக எடுத்து கரையில் இருந்ததொரு மரத்தடியிலே வைத்துக்கொண்டார்கள். மூங்கில்கூடையினுள் வாயுவிளக்கும், வரைபடங்களும், உணவுப்பொருட்களும் பத்திரமாயிருந்தன. குட்டிநாயாரது சட்டைப்பையிலிருந்த தீப்பெட்டி, ஆற்று நீர்ப்பட்டு இப்போது முற்றுமாக நனைந்திருந்தது. மரத்தின் பொந்தில் அதைக் காய்வதற்காகப் பக்குவமாய் வைத்தார் குட்டிநாயார்.

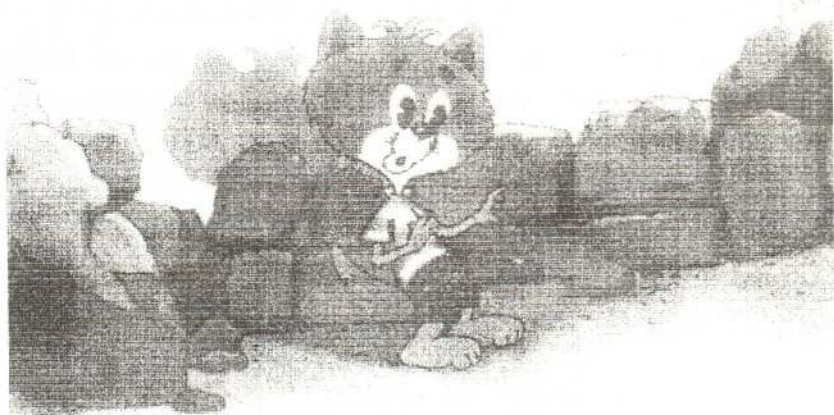

குட்டிநாயாருக்கும், கோழிக் குஞ்சாருக்கும் களைப்புத்தாங்க முடியவில்லை. ஆதலால் ஆற்றின் கரையிலே வளர்ந்திருந்த மெத்தென்ற புற்தரையில் கண்களைமூடித்தாங்கி சிறிது ஓய்வெடுக்க விரும்பினார்கள். குட்டிப்பூனையாரோ மிகவும் உற்சாகமாய்க் காணப்பட்டார். தேடிவந்த புதையலை விரைவிலேயே கண்டுபிடித்திடத் துடியாத்துடித்தார். சிறிது நடந்து சென்று அந்த இடத்தின்

அமைப்பை ஆராய்ந்து வருவதாகச் சொல்லி நண்பர்களிடம் விடைபெற்று நடந்தார். விரைந்து அங்கு திரும்பிவரும்படியும், அவரை எதிர்பார்த்து தாங்கள் காத்திருப்பதாகவும் சொல்லிய குட்டிநாயாரும் கோழிக்குஞ்சாரும், பூனைக்குட்டியாரை வழியனுப்பி வைத்தார்கள். சிறிது தூரம் நடந்து சென்ற பூனைக்குட்டியார் திரும்பி ஓடிவந்தார். மூங்கில் கூடையில் வைத்திருந்த வரைபடக்குறிப்பைப் பத்திரமாக எடுத்துச் சட்டைப்பையிலே வைத்துக்கொண்டு தனது ஆராய்ச்சி வேலைக்கு விரைந்து சென்றார். குட்டிநாயாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் புன்சிரிப்புடன் அவருக்குக் கையசைத்து விடைகொடுத்துவிட்டு, புல்தரையிலே சாய்ந்து கண்களை மூடித்தூங்கினார்கள்.

மலைக்கோட்டையின் வாசலிலே

நண்பர்களிடமிருந்து விடைபெற்று நடந்து பூனைக்குட்டியார், வழியெங்கும் நிறைந்திருந்த வண்ணமலர்ச்செடிகளின் அழகிலே தனது மனதைப் பறிக்கொடுத்தார். அவ்வாறான மலர்களை அதற்குமுன் அவர் எங்குமே பார்த்ததில்லை. பலவண்ணங்களைக்குழைத்துத் தூரிகைகளால் தீட்டிய சித்திரம் போல அந்த மலர்கள் காட்சிகொடுத்தன. கருஞ்சிவப்பு இதழ்களிலே வெண்ணிறப்புள்ளிகள் கொண்ட மலர்கள், ஊதா நிற இதழ்களும், மரகதப்பச்சைத்தளிர் இலைகளும் கொண்ட மலர்ச்செடிகள் இப்படி எத்தனையோ விதங்கள். இயற்கை எவ்வாறான விந்தைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது என்பதை நினைத்து வியந்து, ஆற்றோரப் பாதையிலே தனது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார் குட்டிப் பூனையார்.

மலர்ச் செடிகளும் , பசும் புற்களும் நிறைந்த பகுதியைக்கடந்து ஆற்றிலிருந்தும் வெகுதூரம் நடந்து வந்துவிட்டதை உணர்ந்த குட்டிப்பூனையாரின் மனதிலே இனம்தெரியாததொரு பயம் பரவத்தொடங்கியது. தன்னெதிரே தொங்கிய கொடிகளை விலக்கிப் பார்வையைப் படரவிட்ட பூனையாரின் கண்கள் ஆச்சரியத்தினால் அகலவிரிந்தன.

அவரெதிரே பென்னம்பெரிய அந்த மலைக்கோட்டை காட்சி கொடுத்தது. கோட்டையின் வாசலைக்காத்து நின்ற பிரம்மாண்டமான மரக்கதவுகள் காலத்தின் போக்கிலே உருக்குலைந்து சிதைந்து போயிருந்தாலும், கம்பீரமான அந்த முகப்பு வாசல் கோட்டையின் பழம்பெருமையைப் பாடி நின்றுது.

குட்டிப்பூனையாரின் இதயம் திகில் நிறைந்து படபடத்தது. இப்போது என்ன செய்வது? விரைந்து திரும்பி ஓடிச்சென்று நண்பர்களை அழைத்துவருவதா, இல்லை நானே தனியாக உள்ளே சென்று புதையல் மறைந்துள்ள

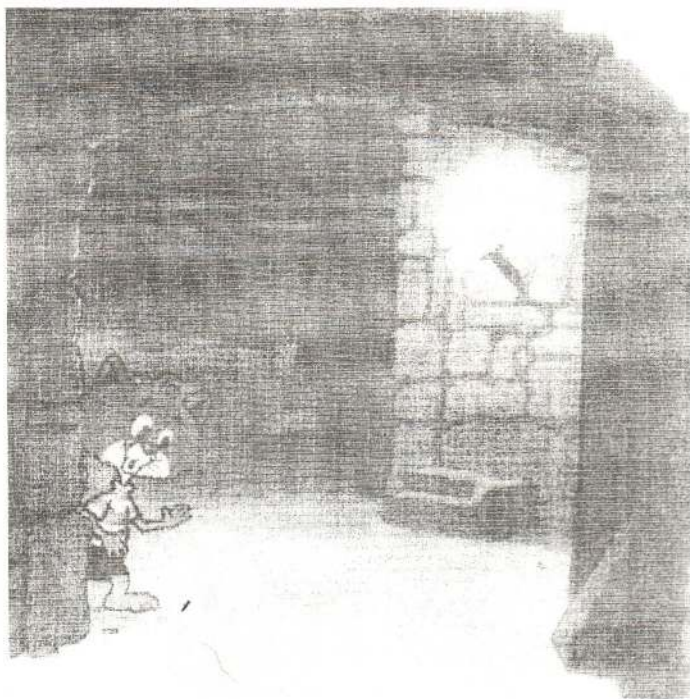
இடத் தைத் திட்டமாக அறிந்துகொள்வதா? வீரசாகசச்செயல்களில் ஈடுபடும் ஆர்வம் இயல்பாகவே குட்டிப்பூனையாரின் மனதில் எப்போதும் நிறைந்திருந்தது. ஆகவே தன்னந்தனியனாகக் கோட்டையினுள் புகுந்து புதையல் இரகசியத்தை அறிந்து சென்று, நண்பர்களிடம் சொல்லலாம் என்று முடிவுசெய்தார்.

நடுங்கும் உள்ளத்திலே தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டே நுழைவாயிலைக் கடந்து கோட்டையின் உள்ளே நடந்தார். உள்ளே செல்லச்செல்ல, வெளிச்சம் மங்கி இருள் பரவியிருந்தது. மிகவும் பழமையான அந்தக்கோட்டையின் உட்பகுதிச்சுவர்கள் ஆங்காங்கு சிதைந்துபோயிருந்தன. தரையிலே கூர்மையான நகங்கள் பல சிதறிக்கிடந்தன. அந்தக்கற்களிலே கால்பட்டுவிடாது கவனமாக நடந்தார் பூனையார். இருளில் பார்க்கும் ஆற்றல் பூனையார்களுக்கு இயற்கையில் கிடைத்ததொரு கொடையல்லவா. ஆதலால் இருள்கூழ்ந்த அந்தக்

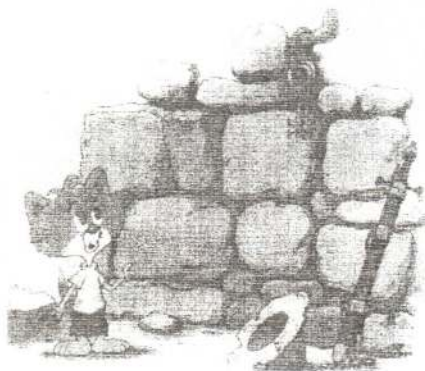
கோட்டையினுள் நடந்துசெல்வது நமது குட்டிப்பூனையாருக்கு ஒன்றும் கஷ்டமாகத்தெரியவில்லை.

பென்னம்பெரிய இரும்புச்சங்கிலிகள் கோட்டையின் சுவற்றிலே ஆங்காங்கு தொங்கிக்கொண்டிருந்தன. எந்தவிதமான ஓசைகளும்இன்றி பயங்கரமான அமைதி அங்கு நிலவியது. பூனையார் நின்றிருந்த அந்தப்பகுதியிலே காற்று நுழைவதுகூடக் கடினம் போலும். குட்டிப்பூனையாருக்கு இலேசாக தலைசுற்றுவதுபோலிருந்தது. எனினும் வந்தவேலையை வெற்றிகரமாக முடித்து, வீரன் என்று பெயர் வாங்கிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதிலே மேலோங்கியதால், காற்றுப்பஞ்சம் ஒன்றும் பெரிதாக அவருக்குத் தோன்றவில்லை.

தன்னந்தனியாகச் சென்று தங்கள் உயிர்கொடுத்து பகைவரைப்பலியாக்கிய வீரர்கள் பலரது வரலாறுகளைப் படித்தவர் நமது குட்டிப்பூனையார். அந்த வரலாறுகளின் நினைவுகள் இருள்நிறைந்த கோட்டையினுள் நடந்து சென்ற பூனையாரின் மனதிலே புதுத்தெம்பைத் தோற்றுவித்தன.

தரையிலே சிதறிக் கிடந்த பென்னம்பெரிய கற்களின்மேல் மோதிடாது அவதானமாக அவற்றைக் கடந்து நடந்தார் குட்டிப்பூனையார். நடந்து சென்ற பூனையாரின் எதிரே துருப்பிடித்த கம்பிக்கதவுகளால் மூடப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமானதொரு அறை காட்சிகொடுத்தது. சட்டைப்பையில் வைத்திருந்த திசைகாட்டும் கருவியை வெளியே எடுத்துத் தான்நின்றிருக்கும் திசையைப் பார்த்தார். அவர் நின்றிருந்தது வடக்குத்திசை. பாட்டனாரின் குறிப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கும் வடக்குத்திசைச்சிறை இதுவாகத்தானிருக்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்து கொண்டார். அவர் முடிவு சரியானதுதான். அந்தச்சிறையின் நேர் எதிராக ஒடுங்கலான பாதையொன்று செல்வது தெரிந்தது. அந்தப்பாதை தெற்குத்திசையை நோக்கித்தான் செல்கின்றதென்பதை திசைகாட்டிகருவியின் மூலம் உறுதிசெய்துகொண்டு அதன்வழியே நடந்தார்.

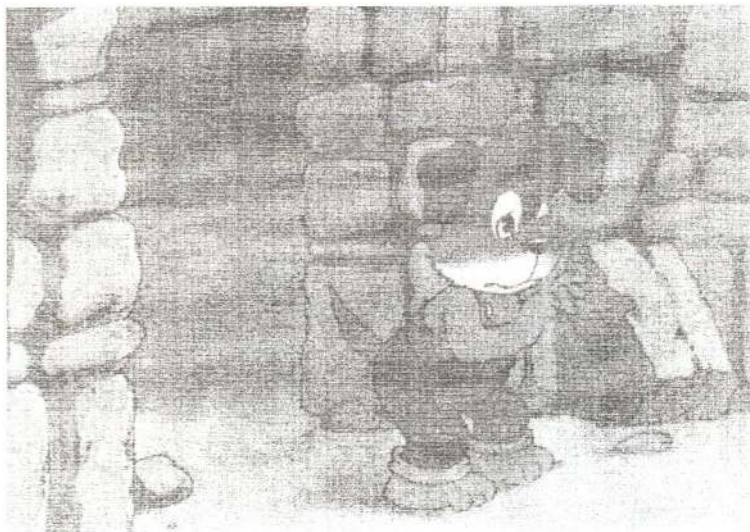

நீண்டுசென்ற அந்த ஒடுங்கலான பாதை ஒரு இடத்தில் முடிவுபெற்றது. பாதையின் முடிவிடத்தில் நின்றிருந்த குட்டிப்பூனையார் தலையைத்திருப்பி அங்குமிங்கும் நோட்டமிட்டார். ஆ, அதோ சுவற்றிலே அறையப்பட்டிருந்ததொரு இரும்புக்கொக்கியிலே பென்னம்பெரியதொரு சாவி தொங்குகிறதே! புதையலையே கண்டுபிடித்தது போன்றதொரு மகிழ்ச்சி பூனையாரின் மனதிலே பொங்கி வழிந்தது. சாவி தொங்கிய இடத்திலே சுவற்றோடு சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருந்த பிரமாண்டமானதொரு வாளும் பூனையாரின் கண்களில் பட்டது. ஓடிச்சென்று அந்த வாளைத்தொட்டுத் தூக்கமுனைந்தார் குட்டிப்பூனையார். ஊசும் முடியவேயில்லை. வாளைவிட்டுவிட்டு கற்களின் இடுக்குகளைப்பற்றி சுவற்றிலே ஏறி, கொக்கியில் தொங்கிய சாவியைக் கையிலே எடுத்துக்கொண்டார். சாவியை எடுத்துக்கொண்டு வந்தவழியிலே திரும்பி வடக்குச்சிறையை நோக்கி வேகமாக நடந்தார்.

வடக்குச்சிறையை வந்தடைந்த பூனைக்குட்டியாருக்கு ஆச்சரியம் தாங்கமுடியவில்லை. சிறையின் வாசலருகே அவரது அருமை நண்பர்கள் குட்டிநாயாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் நின்றிருந்தார்கள். முகத்தில் நிலவிய கலவரம் நீங்கி, ஆனந்தச்சிரிப்புப் பிறந்தது. குட்டிநாயார் ஓடோடிவந்து, பூனைக்குட்டியாரின் முதுகில் பளாரென்று ஒரு அடிகொடுத்தார். “உன்னைக்காணாது எப்படித்தவித்தோம் தெரியுமா?” என்று கேட்டவர் கண்களில் கண்ணீர் மல்க குட்டிப்பூனையாரைக் கட்டித்தழுவிக்கொண்டார். கோழிக்குஞ்சார், பூனைக்குட்டியாரின் தோள்களிலே பாய்ந்து ஏறி அவரது கன்னத்திலே அன்பாக முத்தமிட்டார்.

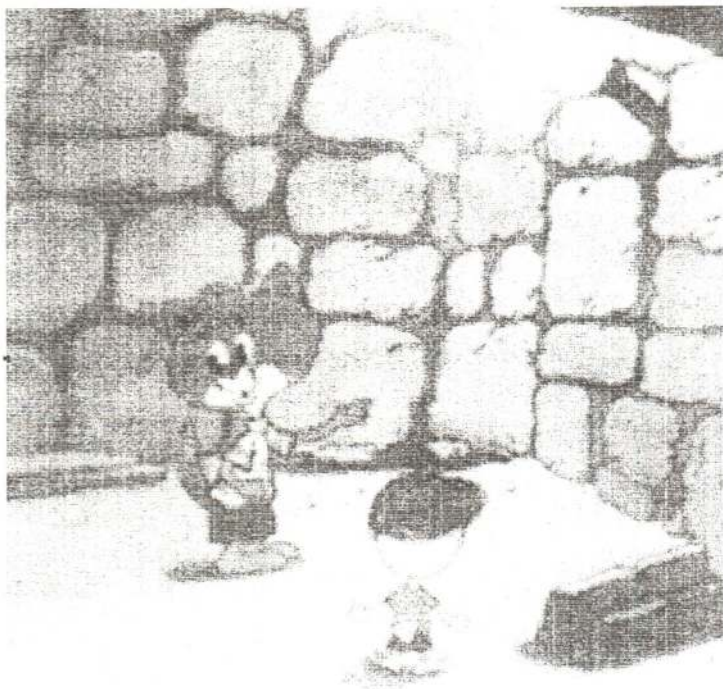
குட்டிப்பூனையார் தனது கைகளிலிருந்த சாவியை குட்டிநாயாரிடம் கொடுத்தார். நாயாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் பூனையாரின் மனத்திடத்தை மிகவும் பாராட்டினார்கள். அந்த வார்த்தைகள் பூனையாரின் உடலில் தோன்றியிருந்த சோர்வைப் பஞ்சாய்ப்பறக்கச் செய்தன.

வடக்குச்சிறையின் இரும்புக்கதவின் பூட்டிலே சாவியை நுழைத்துப் பூட்டைத்திறந்தார் குட்டிநாயார். நண்பர்கள் மூவரும் சிறையினுள் நுழைந்து சுற்றுமுற்றும் அவதானமாக ஆராய்ந்தார்கள். புதையல் இருக்குமிடத்தைச் சென்றடைவதற்கான இரகசியத்தின் இரண்டாவது பகுதி அந்தச்சிறையிலே மறைந்துள்ளது என்று பாட்டனார் வரைபடத்திலே குறிப்பிட்டிருந்தாரல்லவா. இருண்டுபோயிருந்த அந்தச்சிறையிலே இரகசியத்தைத் தேடுவது அவ்வளவு இலேசான காரியமல்லவே. அந்தவேளையில் தான் கோழிக்குஞ்சார் முன்னெச்செரிகையாகத் தனது சட்டைப்பையிலே வைத்து எடுத்துவந்திருந்த சின்னஞ்சிறிய அந்த “டார்ச்” விளக்கின் அருமை தெரிந்தது.

“டார்ச்” விளக்கின் உதவியுடன் சிறையின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் நண்பர்கள் மூவரும் கவனமாக ஆராயத்தொடங்கினார்கள். பாசிபடிந்துகிடந்த சிறையின் சுவர்களில் ஒன்றில் ஏதோ ஒரு சித்திரம் வரையப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. அந்தச்சித்திரத்தின் மேல் படிந்திருந்த பாசியைக்கவனமாக நீக்கினார் குட்டிநாயார். அங்கு நான்கு கைகள் வரையப்பட்டிருந்தன. அவற்றின் கீழே பின்வரும் வாசகம் எழுதப்பட்டிருந்தது. அந்தக்கையெழுத்து நிச்சயமாக பாட்டனாரதுதான். அதே கிறுக்கலான கையெழுத்து. “நான்கு கை என்னைத்தொடு” என்பது அந்த வாசகம். அதை உரத்துப்படித்த குட்டிப்பூனையார் துள்ளிக்குதித்தார். ஆகா!. பாட்டனார் எவ்வளவு இலகுவாகத்தனது இரகசியத்தை எழுதியுள்ளார். நாலுகைகள் வரையப்பட்டுள்ளன. அவற்றைத்தொடவேண்டும். இதிலென்ன கஷ்டமிருக்கிறது இதோ தொடுகிறேன் என்று சொல்லி, அந்தக்கைகளைத் தொட்டார். என்ன இது? எதுவுமே வித்தியாசமாக நடக்கவில்லையே : பூனையாரைத் தொடர்ந்து

கோழிக்குஞ்சாரும் அவரையடுத்து குட்டிநாயாரும் அந்தக்கைகளை மாறிமாறித்தொட்டுப் பார்த்தார்கள். பலனேதுமில்லை. களைப்படைந்ததுதான் மிச்சம். பாட்டனார் இவ்வாறு எல்லாரையும் எமாற்றிவிட்டாரே என்ற கோபம் நண்பர்கள் மூவரது மனதிலும் பிறந்தது. சோர்வுடன் சிறையின் தரையிலே பொத்தென்று அமர்ந்தார்கள்.

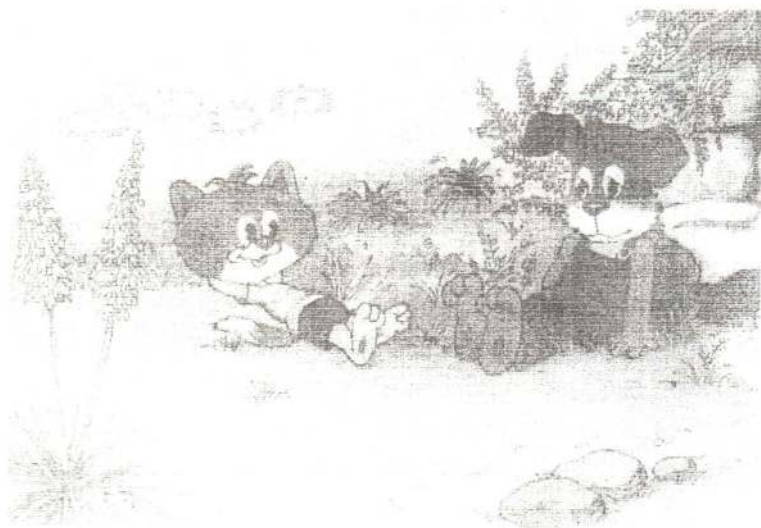
சோர்வுடன் அமர்ந்திருந்த கோழிக்குஞ்சார் என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. குட்டிநாயாரின் கையிலிருந்த விளக்கை வாங்கி எரியச்செய்து கொண்டு, சிறையின் ஏனைய சுவர்களையும் நன்றாக ஆராயத் தொடங்கினார். கோழிக்குஞ்சாரின் கணிப்புத் தவறவில்லை. சுவற்றிலே

வரையப்பட்டிருந்த நான்கு கைகளையும், அவற்றின் கீழே எழுதப்பட்டிருந்த விசித்திரமான வார்த்தைகளையும் தவிர வேறோரு ஓவியமும் சிறையின் மற்றொரு சுவற்றிலே வரையப்பட்டிருந்தது. குகை ஒன்றின் உருவமே அங்கு வரையப்பட்டிருந்தது. கைகளின் கீழாக எழுதப்பட்டிருந்த வாசகத்தைப் பலமுறை சொல்லிப்பார்த்தார் கோழிக்குஞ்சார். நான்கு - கை, நான்கு - கை என்று ஒருமுறை, இருமுறை பலமுறையாகச் சொல்லிப்பார்த்தில்,

“நான் - குகை” என்ற வாக்கியம் பிறந்தது. ஆகா வெற்றி! வெற்றி!! என்று துள்ளிக்குதித்த கோழிக்குஞ்சார் ஓடோடிச்சென்று குகை உருவத்தைத் தொட்டார். என்ன அதிசயம்? குகையின் சுவர்களில் ஒன்றிலே இருந்த இரகசியக்கதவொன்று படாரென்ற சத்தத்துடன் திறந்து கொண்டது. இரகசியக்கதவு படாரென்ற ஒலியுடன் திறந்து கொண்டதும் தான் தாமதம், அந்தக்கதவின் வழியே பிரகாசமான சூரியஒளிபுகுந்து சிறையினுள்ளே நிலவிய இருளை விரட்டியடித்தது. ஒளியுடன் சேர்ந்து குளிர்மையான புதியகாற்றும் அறையினுள் பரவியது. குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரைத் தூக்கித்தோள்களில் வைத்துத் துள்ளிக் குதித்தார்கள். மறைந்திருந்த இரகசியத்தைக் கண்டுபிடித்த அவரது திறமையை வெகுவாகப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள்.

திறந்துகொண்ட இரகசிய வாயில் வழியாக வெளியே வந்த நண்பர்கள் மூவருக்கும், தங்கள் கண்களையே தங்களால் நம்பமுடியவில்லை. அவர்கள் நின்றிருக்கும் இடம் கண்களைப்பறித்திடும் அழகுமிக்க வண்ணமலர்ச்செடிகளும், மா, பலா, போன்ற கனிமரங்களும் நிறைந்ததொரு பசுஞ்சோலையாகும். மலர்களின் நறுமணமும், முற்றிக்கனிந்த

பழங்களின் சுவைமணமும் சோலையெங்கும் பரவிக்கிடந்தன. மெல்லிய குளிர் காற்று சில்லென்று வீசியது. தண்ணீர் பாய்ந்தோடும் சத்தம் சோலையின் ஒரு மூலையிலிருந்து கேட்டது. சத்தம் வந்த திசையில் விரைந்து நடந்த நண்பர்கள், அங்கே ஒரு ஆறு அழகாகப் பாய்ந்து ஓடுவதைக்கண்டார்கள். ஆற்றின் கரையெங்கும் செழிப்பான பசும்புற்கள் நிறைந்து வளர்ந்திருந்தன. நண்பர்கள் மூவரதும் மனங்களிலும், உடலிலும் பரவியிருந்த சோர்வு அற்புதமான அந்தச்சூழலில் பஞ்சாய்ப் பறந்துபோயிற்று. “வாழ்நாள் முழுவதும் இந்த இடத்திலேயே தங்கி விடலாம் போலிருக்கிறதே”, என்று கோழிக்குஞ்சார் தன் நண்பர்களைப் பார்த்துச்சொன்னார். அவ்வாறு அவர் சொல்லி முடிப்பதற்கும், மின்னல் வேகத்தில் அவரை உரசிக் கொண்டு ஏதோ ஒரு பிராணி ஓடிமறைவதற்கும் சரியாயிருந்தது. எதிர்பாராது நடந்துமுடிந்த அந்தச்சம்பவத்தால் கடுந்திகிலுற்ற கோழிக்குஞ்சார், ஓடிச்சென்று குட்டிநாயாரின் தோள்களிலே பாய்ந்து ஏறித்தஞ்சம் புகுந்தார்.

கோழிக்குஞ்சாரின் மேல் மோதி ஓடிச்சென்றது வேறுயாருமில்லை. குண்டுத்தேகமும், பஞ்சுபோன்ற அடர்த்தியான வாலும் கொண்டதொரு அணிற்பிள்ளையாரே அவர். ஓடிச்சென்ற அணிற்பிள்ளையார், அங்கிருந்த மாமரக்கிளைகளில் ஒன்றிலே ஏறிநின்று, கோழிக்குஞ்சாரைப் பார்த்து அசட்டுச்சிரிப்புச் சிரித்தார். கோழிக்குஞ்சாருக்கோ பொல்லாத கோபம். குட்டிநாயாரின் தோள்களிலிருந்தும் குதித்துத் தரையில் இறங்கி, அங்கே கிடந்ததொரு கல்லை எடுத்து அணிற்பிள்ளையாரின் மேல் வேகமாய் விட்டெறிந்தார். குறும்புக்காரரான அணிற்பிள்ளையார், மாமரக்கிளையை விட்டு மின்னல் வேகத்தில் தாவியோடி மறைந்தார். குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும் கோழிக்குஞ்சாரை அன்புடன் தடவிக்கொடுத்து ஆறுதல் சொன்னார்கள்.

நண்பர்கள் மூவரும் ஆற்றங்கரையை விட்டுவிலகித் தோட்டத்தின் உட்புறமாக நடந்தார்கள். தோட்டத்திலே வளர்ந்திருந்த மலர்செடிகளின் அழகை இரசித்து நடந்த

நாய்க்குட்டியார், அவற்றின் அருகே சென்று மலர்களை மோந்து பார்த்து மகிழ்ந்திருந்தார். கருஞ்சிவப்பு நிற இதழ்களும் மஞ்சள் மகரந்த மணிகளும் கொண்ட அந்த மலர்கள் பார்ப்பவர்கள் மனதையெல்லாம் கொள்ளைக்கொண்டிடும் ஆற்றலுடையவை.

மலர்களைப்பார்த்து இரசித்திருந்த நாய்க்குட்டியாரின் கண்களில் அந்தமலர்ச்செடிகளின் மத்தியில் கிடந்ததொரு தோல்பை தப்பாது பட்டது. கவனமாக மலர்ச்செடிகளை விலக்கிய குட்டிநாயார் அங்கிருந்த தோற்பையை மெதுவாக எடுத்தார். பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் அங்குவந்து சேர்ந்தார்கள். கண்டெடுத்த தோற்பையை நன்றாகத்தட்டி அதிலே ஒட்டியிருந்த மண்ணை நீக்கினார் குட்டிநாயார். தோற்பை மிகவும் கனமாயிருந்தது. கோழிக்குஞ்சாரின் கண்களில் ஆர்வம் பொங்கியது. தேடிவந்த தங்கப்புதையல் அந்தத்தோற்பையில்தான் இருக்குமோ? தோற்பையைத் திறந்த குட்டிநாயார் அதிலிருந்த பொருட்களை அப்படியே தரையில் கொட்டினார். கத்தரிக்கோல், ஒட்டும்பிசின், சுத்தியல், ஆணிகள் என்று ஏராளமான பொருட்கள் தோற்பையிலிருந்தும் விழுந்தன. அவற்றுடன் இரண்டு தீப்பெட்டிகளும் அந்தப்பையில் இருந்தன.

பையிலிருந்த பொருட்களையெல்லாம் பார்த்த கோழிக்குஞ்சாரின் முகம் கவலையால் வாடிப்போனது. இந்தப்பொருட்களைத்தான் பாட்டனார் மலைக்கோட்டையில் கண்டெடுத்துப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் இரகசியம் என்று எழுதியிருந்தாரோ என்னவோ? சீச்சு அப்படி இருக்காது என்று தன்னைத்தானே சமாதானமும் செய்துகொண்டார் நண்பர் கோழிக்குஞ்சார்.

குட்டிநாயாருக்கும், பூனைக்குட்டியாருக்கும் மகிழ்ச்சி தாங்கமுடியவில்லை. வீடு திரும்பிப்பயணம் செய்ய, பலூனைத்திருத்தித் தயார் செய்வதற்குத் தேவையான பொருட்களெல்லாம் கிடைத்துள்ளனவே! தரையில் சிதறிக்கிடந்த பொருட்களையெல்லாம் கவனமாக ஒன்றுதிரட்டி எடுத்து மீண்டும் பையில்போட்ட குட்டிநாயார், அந்தப்பையைத் தனது தோளிலே மாட்டிக்கொண்டார்.

அங்கிருந்து நடந்த நண்பர்கள் மூவரும், சோலையின் ஒரு ஓரமாய் ஒங்கிவளர்ந்திருந்த மாமரம் ஒன்றின் நிழலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். மாமரத்தை அண்ணாந்து பார்த்த குட்டிநாயாரின் நாக்கில் எச்சில் ஊறியது. உரண்டுதிரண்டு, சதைப்பிடிப்பாய் காட்சிகொடுத்த சிவந்த மாம்பழங்கள் அந்த மரத்தில் பழுத்துத்தொங்கின. மரத்தில் தாவிவேறிய பூனைக்குட்டியார் நன்குகனிந்த பழங்களாகத் தெரிவுசெய்து மூன்றைப்பிடுங்கி எடுத்துவந்தார். நண்பர்கள் மூவரும் தேன்போல இனித்த அருமையான மாம்பழங்களை இரசித்துச்சாப்பிட்டார்கள். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் மாமரத்தின் குளிர்மையான நிழலிலே அமர்ந்து சிறிது ஓய்வெடுத்தார்கள். குட்டிப்பூனையார் தனது சட்டைப்பையிலிருந்த வரைபடத்தை வெளியே எடுத்து விரித்தார். அவருகே வந்தமர்ந்த குட்டிநாயாரும் வரைபடத்தில் தனது பார்வையைச் செலுத்தினார். வரைபடத்தில் காணப்படும் சிலுவை அடையாளம் இந்தச்சோலையின் ஏதோ ஒருபகுதியைத்தான் குறிப்பிடுகிறது. ஆகவே இந்த இடத்தை நன்றாகச் சுற்றிப்பார்த்து ஆராய்ந்திடவேண்டும் என்று நண்பர்கள் மூவரும் முடிவுசெய்தார்கள்.

குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும் வரைபடத்தை வைத்துக்கொண்டு ஆலோசனையில் மூழ்கியிருக்க, கோழிக்குஞ்சார் மாமரத்தைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து தன்னைப்

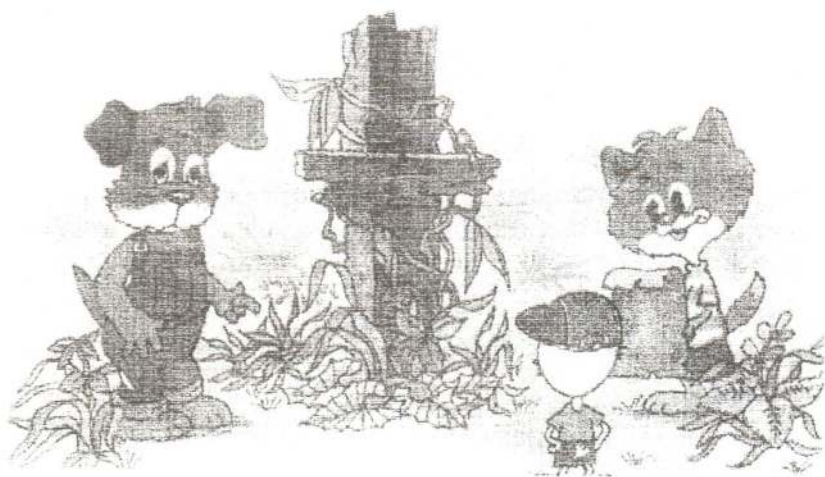
பயமுறுத்திச்சென்ற குறும்புக்கார அணிலார் அங்கு எங்காவது காட்சி கொடுக்கிறாரா என்று நோட்டம் விட்டிருந்தார். அணிலாரைத் தேடி அங்குமிங்கும் பார்த்திருந்த கோழிக்குஞ்சாரின் கண்களில், செடியொன்றின் மறைவில் கிடந்த மண்வெட்டியொன்று தப்பாது பட்டது. குரல்கொடுத்து நண்பர்களை அங்கே அழைத்து கண்டெடுத்த மண் வெட்டியைக் காட்டினார். துருப்பிடிக் காது நல்லநிலையிலிருந்த மண்வெட்டியைக் குட்டிப்பூனையார் தன்கைகளில் எடுத்துக்கொண்டார். முதலில் தோற்பை, இப்போது மண்வெட்டி இந்தப்பொருட்களையெல்லாம் யாருமற்ற இந்தச்சோலையிலே யார் விட்டுச்சென்றது?

தோற்பையினதும் மண் வெட்டியினதும் வெளித்தோற்றத்தை வைத்துப் பார்க்கும் போதே பலவருடங்களாகக் கேட்டார் அற்றுக்கிடப்பவை அவை என்பது தெட்டத்தெளிவாகப் புரிந்தது. அவற்றை விட்டுச்சென்ற நபர் பாட்டனாராகத்தானிருக்கும் என்று நண்பர்கள் மூவரும் முடிவுசெய்து கொண்டார்கள். “அது சரி மண்வெட்டியை பாட்டனார் எதற்காக உபயோகித்திருப்பார்?”, இப்படியானதொரு கேள்வி குட்டிநாயாரின் மனதிலே பிறந்தது. கேள்வி பிறந்த மறுநிமிடமே அதற்கான பதிலும் கிடைத்தது. ஆகா! இந்தச் சோலையிலே ஏதோ ஒரு இடத்தில் குழிதோண்டிடவே இந்த மண் வெட்டியை அவர் உபயோகித்திருப்பார் போலும். தனது மனதில் தோன்றியிருந்ததை நண்பர்களிடம் விபரித்தார் குட்டிநாயார். குட்டிநாயார் சொன்னதைக்கேட்ட பூனைக்குட்டியார், தனது கையிலிருந்த மண்வெட்டியைத் திருப்பித்திருப்பிப் பார்த்தார். மண்வெட்டியின் இரும்புத்தகட்டிலே படிந்திருந்த செம்மண், குட்டிநாயார் சொன்னதை உறுதிபடுத்தியது. மண்வெட்டியை உபயோகித்துப் பாட்டனார் குழிதோண்டியிருக்கிறார்.

கோழிக்குஞ்சார் சந்தோஷம் தாங்கமுடியாது துள்ளிக்குதித்தார். நண்பர்களுக்கு முன்னதாக விரைந்து நடந்து ஆராய்ச்சி வேலையிலே முழுகிக்கொண்டார். அவரது செயல்களையெல்லாம் அங்கிருந்த கொய்யா மரமொன்றின் கிளையிலே அமர்ந்திருந்ததொரு உருவம் ஆழ்ந்து கவனித்திருந்தது. அந்த உருவம் யாரென்று உங்களுக்குத் தெரிகிறதா? ஆ!. அவர் வேறு யாருமில்லை. கோழிக்குஞ்சாரைப் பயமுறுத்தி மகிழ்ந்த அதே குண்டு அணிலார்தான். கொய்யாப்பழம் ஒன்றைக் கையில் வைத்துக் கொறித்துக் கொண்டே, சத்தமில்லாமல் அவர் அமர்ந்திருக்கிறார். கொய்யாப்பழத்தின் சுவையிலே முழுகியிருந்ததால், கோழிக்குஞ்சாரை சீண்டிப்பார்க்க இப்போது அவர் விரும்பவில்லை போலும்.

ஏறத்தாழ தோட்டத்தின் எல்லாப் பாகங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தாயிற்று வித்தியாசமாக எதுவும் நண்பர்களின் கண்களில் படவில்லை. “வரைபடத்தில் காணப்படும் சிலுவை அடையாளம் எதைக்குறிக்கிறது? அதனருகே நீலநிறமையினால் வரையப்பட்டிருக்கும் கோடு எதற்காக?”, குட்டிநாயாரின் தலையை இந்தக்கேள்விகள் குடைந்தெடுத்தன. “நீலநிறக்கோடு ஒருவேளை இந்தச் சோலையினருகே பாய்ந்தோடும் ஆற்றைக்குறிக்குமோ?”, குட்டிநாயாரின் முகம் ஆயிரம் விளக்குகளை ஒரேசமயத்தில் எரியவைத்தது போலப் பிரகாசமாய் மாறியது. “நண்பர்களே விரைந்து வாருங்கள், ஆற்றங்கரைக்கு சென்றிடலாம்”, என்று பூனைக்குட்டியாரையும், கோழிக்குஞ்சாரையும் கூவி அழைத்தார். ஆற்றங்கரையை நோக்கிப் பாய்ந்தோடிய குட்டிநாயாரைப் பின்தொடர்ந்து பூனைக்குட்டியாரும் கோழிக்குஞ்சாரும் விரைந்து ஓடிச்சென்றார்கள்.

ஆற்றின் கரையிலே நண்பர்கள் மூவரும் ஆளுக் கொடுபக்கமாய்ப் பிரிந்து சென்று, தேடத்தொடங்கினார்கள். புற்களை விலக்கி நடந்த குட்டிநாயார் புற்களின் மத்தியில் தெரிந்ததொரு மரக்கட்டையைக் கண்டார். வேகமாக அந்த மரக்கட்டையை நோக்கிச்சென்ற குட்டிநாயார், அதைச் சுற்றி வளர்ந்திருந்த செடி, கொடிகளை விலக்கி அப்புறப்படுத்தினார். ஆகா என்ன அதிசயம்!. அது சாதாரண மரக்கட்டையல்ல. மரக்கட்டைகளை இணைத்து அமைக்கப்பட்டதொரு சிலுவை வடிவம்.

அவர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரல், ஆற்றங்கரையையே அதிரவைத்தது. குட்டிப்பூனையாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் விரைந்தங்கு ஓடிவந்தார்கள். சட்டைப்பையிலிருந்த வரைபடத்தை வெளியே எடுத்த பூனைக்குட்டியார் அதைவிரித்துப் பார்த்தார். வரைபடத்தில் வரையப்பட்டிருந்த சிலுவை அடையாளமும், இப்போது அவர்கள் எதிரே

காட்சிகொடுக்கும் அந்த மரச்சிலுவையும் அமைப்பில் ஒத்தவை. கோழிக்குஞ்சார், குட்டிநாயாரின் தோள்களிலே பாய்ந்து ஏறி அவரது கன்னங்களிலே முத்தமிட்டார். பூனைக்குட்டியார் கண்களிலே நீர்தழும்ப தனது அன்பு நண்பரைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தார். கஷ்டப்பட்டு மேற்கொண்ட முயற்சிக்குத் தக்கபலன் கிடைத்துவிட்டதே.

கிடைத்தது புதையல்

நண்பர்கள் மூவரும் வேகவேகமாக வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். மரச்சிலுவையைச் சுற்றியிருந்த புற்களையெல்லாம் மண் வெட்டியினால் வெட்டி அகற்றினார்கள். மண்வெட்டியைக் கையிலே எடுத்துக்கொண்ட குட்டிநாயார் அந்த இடத்தில் பெரியதொரு குழியைத்தோண்டத் தொடங்கினார். சிலநிமிடங்கள் கழிந்தன. குழியின் ஆழம் படிப்படியாக அதிகரித்தது. நண்பர் குட்டிநாயாரின் கையிலிருந்த மண்வெட்டியை வாங்கி வேலையைத்தொடர்ந்தார் பூனைக்குட்டியார். தோண்டப்படும் குழியின் அருகே புற்தரையில் அப்பாடா என்று சொல்லி அமர்ந்த குட்டிநாயாரின் அருகே வந்த கோழிக்குஞ்சார், அவரது நெற்றியில் வழிந்த வியர்வைத்துளிகளை தனது கைக்குட்டையினால் ஆதரவாகத் துடைத்துவிட்டார். பென்னம்பெரிய அந்த மண்வெட்டியைத்தூக்கி குழி தோண்டமுடியாததற்கு கண்கள் கலங்க மன்னிப்பும் கோட்டுக்கொண்டார். சின்னஞ்சிறிய தங்கள் அன்பு நண்பரின் கலக்கம் கண்ட குட்டிநாயார் அவரை வாஞ்சையோடு கட்டிக்கொண்டார். கோழிக்குஞ்சாரின் வார்த்தைகளைக்கேட்ட பூனைக்குட்டியாரும் ஒருநிமிடம் தனது வேலையை இடைநிறுத்தி அங்குவந்து, தனது அருமை நண்பரின் முதுகில் செல்லமாகத்தட்டி ஆறுதல் சொன்னார்.

மண்வெட்டி இப்போது கைமாறி குட்டிநாயாரிடம் வந்து சேர்ந்தது. மண்ணைக்கொத்துவது கடினமாகத்தெரியவில்லை. ஆற்றோரம் ஆகையினால் தரை ஈரமாயிருந்ததே அதற்குக் காரணம். மண்ணில் பாய்ந்து இறங்கிய மண்வெட்டியின் கூர்மையான தகடு ஏதோ ஒருபொருளின் மேல் “டங்”, என்று மோதி நின்றது. அதற்குமேலும் மண்வெட்டியை உபயோகிக்காது, குழியினுள் இருந்த மண்ணைக் கைகளால் வாரி எடுத்தார் குட்டிநாயார்.

பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் கண்கள் இமைக்காது குழியையே பார்த்திருந்தார்கள். கைகளில் அகப்பட்ட அந்த இரும்புப்பெட்டியைப் பக்குவமாகத்தூக்கி குழியின் வெளியே நின்றிருந்த நண்பர்களிடம் கொடுத்த குட்டிநாயார், குழியைவிட்டு வெளியேறி மேலே வந்தார்.

பலவருடங்களாக மண்ணுள் புதைந்து கிடந்ததால் வெகுவாகத் துருப்பிடித்திருந்தது அந்த இரும்புப்பெட்டி. ஆயினும் பெட்டியில் செய்யப்பட்டிருந்த அருமையான கலைவேலைப்பாடுகள் இன்னும் உருக்குலைந்து அழிந்திடாது பத்திரமாயிருந்தன. உறுதியானதொரு பூட்டினால் பெட்டி பூட்டப்பட்டிருந்தது. முன்னர் தோட்டத்திலே கண்டெடுத்த தோல்பையிலிருந்த சுத்தியலை வெளியே எடுத்த குட்டிப்பூனையார், இரும்புப்பூட்டின்மேல் பலமானதொரு அடிபோட்டார். பூனையாரின் பலமான அடியினால் பூட்டு பட்டென்று உடைந்து திறந்துகொண்டது. நடுங்கும் கைகளினால் பூட்டை அப்புறப்படுத்தினார் குட்டிநாயார். நண்பர்கள் மூவரும் சேர்ந்து பெட்டியின் மூடியை மெதுவாகத் திறந்தார்கள். அந்தத்தருணத்தில், அந்த இடத்திலே ஒரு மருத்துவர் நின்றிருந்தால், தனது ஸ்டெத்தஸ்கோப்பின் உதவி இல்லாமலே நண்பர்கள் மூவரதும் இதயத்துடிப்பை வெறுங்காதுகளால் துல்லியமாகக் கேட்டிருப்பார்.

பெட்டியினுள்ளே கருஞ்சிவப்பு நிறமானதொரு பட்டுத்துணி மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப்பட்டுத்துணியை கவனமாக வெளியே எடுத்தார் குட்டிநாயார். துணியின் மடிப்பினுள் சில காகிதங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பட்டுத்துணியைப் பெட்டியிலிருந்து எடுத்ததும் தான் தாமதம், பெட்டியினுள்ளிருந்த பொருட்களின்மேல் சூரியஒளிபட்டு, அந்தப்பொருட்கள் தகதகவென மின்னின. ஆமாம் அவையனைத்தும் தங்கக்காசுகளாகும். அந்தக்காசுகளுடன் சேர்ந்து இரத்தச்சிவப்பு நிற வைரங்களும் பெட்டியினுள் குவிந்து கிடந்தன. நண்பர்கள் மூவரும் அடைந்த மகிழ்ச்சியை சொல்லில் எழுதிட என்னால் முடியாது. குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு துள்ளிக் குதித்தார்கள். ஆற்றுமணலிலே விழுந்து புரண்டார்கள்.

பட்டுத்துணியினுள் வைக்கப்பட்டிருந்த காகிதங்களை எடுத்து அவற்றிலே எழுதப்பட்டிருந்ததை உரத்துப்படித்தார் குட்டிநாயார். அந்தக்காகிதங்களில் ஒன்றில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது. “கஷ்டப்பட்டு நான் கண்டெடுத்த இந்தப்புதையலின் ஒரு பகுதி நிச்சயமாக எனது அன்பு மனைவியாரைச் சென்றடையவேண்டும். மீதிச்செல்வம் நல்ல காரியங்களுக்காக செலவிடப்படவேண்டும்”. அந்தக்குறிப்பின் கீழே பாட்டனாரின் கையெழுத்து இடப்பட்டிருந்தது.

குட்டிநாயாரின் கண்களில் கண்ணீர் திரண்டு முத்துக்களாய் புற்தரையில் சிதறியது. இவற்றையெல்லாம் கண்டு மகிழ்ந்திட அவரது அன்புப்பாட்டியார் அருகிலில்லையே. பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் தங்கள் அருமை நண்பரின் மனநிலை அறிந்து அவருகே

வந்து ஆதரவாகக் கட்டிக்கொண்டார்கள். அந்தக் கடதாசியை பக்குவமாக மடித்துத்தனது சட்டைப்பையில் வைத்துக்கொண்ட குட்டிநாயார், மற்றைய காகிதத்தை பூனைக்குட்டியாரிடம் தந்து படிக்கச்சொன்னார்.

அந்தக்காகிதத்திலே பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது. “இங்கிருக்கும் ஆற்றின் போக்கிலே பயணம் செய்தால் மலைக்கோட்டையின் நுழைவுவாயிலை இலகுவாகச் சென்றடையலாம். அதற்கு உதவியாக இந்த ஆற்றங்கரையிலே நின்றிருக்கும் வேப்பமரத்தடியிலே படகு ஒன்றை மறைத்து வைத்துள்ளேன்”.

குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் பாட்டனாரின் தீர்க்கதரிசனமான வேலைகளை எண்ணிப்பெரிதும் வியந்தார்கள். அவரைப் பலமுறை பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். ஆற்றங்கரையிலே ஓங்கிவளர்ந்திருந்த வேப்பமரத்தை வந்தடைந்த நண்பர்கள், மரத்தினடியில் பொலித்தீன் தாளொன்றினால் மூடிவைக்கப்பட்டிருந்த படகைக் கண்டார்கள். படகைச் சுற்றி மூடியிருந்த பொலித்தீன் தாளை விலக்கித் தூக்கியெறிந்தார் குட்டிநாயார். தூக்கி எறியப்பட்ட பொலித்தீன் தாளை ஓடிச்சென்று பக்குவமாக மடித்து எடுத்து வந்தார் கோழிக்குஞ்சார். “நண்பர்களே நமது பலுனில் ஏற்பட்டிருக்கும் துவாரங்களை இந்தப்பொலித்தீன் தாளை வெட்டி ஓட்டி அடைக்கலாமே”. தங்களது குட்டி நண்பரின் அபாரமான ஆலோசனைக் கேட்ட குட்டிநாயாரும், பூனைக்குட்டியாரும் அவரை மிகவும் பாராட்டினார்கள்.

வீடு திரும்புகிறார்கள்

படகை நகர்த்தி, ஆற்றிலே இறக்கிய குட்டிநாயார், படகுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த கயிற்றின் மறுமுனையை கரையோரத்தில் நின்றிருந்த மரமொன்றில் சுற்றிக்கட்டினார். பூனைக்குட்டியார் புதையல் பெட்டியைப் பத்திரமாகத் தூக்கிப் படகில் வைத்தார். தோட்டத்தில் கண்டெடுத்த தோல்பையையும், மண்வெட்டியையும் மறந்திடாது எடுத்துப்படகில் வைத்தார் குட்டிநாயார். பொலித்தீன்தாளை எடுத்துப் பூனைக்குட்டியாரிடம் கொடுத்தார் கோழிக்குஞ்சார். மீண்டும் ஒருமுறை பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் சரிபார்த்த குட்டிப்பூனையாரும், கோழிக்குஞ்சாரும் படகில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். கயிற்றை அவிழ்த்துவிடுத்த குட்டிநாயாரும் ஓடிவந்து படகில் ஏறிக்கொள்ள, ஆற்றுநீரின் ஓட்டத்திலே அசைந்து நகர்ந்தது அற்புதமான அந்த மரப்படகு.

பத்துநிமிடப் பயணத்தின் பின்னர், பலூன் தரையிறங்கிய பகுதியைப் படகு வந்தடைந்தது. அந்தப்பகுதியில் ஆற்றின் ஆழம் குறைவாயிருந்ததால் படகின் வேகம் குறைந்து கரைசேர இலகுவாயிருந்தது. படகை இழுத்துக்கரையேற்றிய நண்பர்கள் மூவரும், மரத்தினடியில் தாங்கள் வைத்துச்சென்ற பலூன் இன்னும் பத்திரமாக இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சிமிகக்கொண்டார்கள். படகிலிருந்த புதையல் பெட்டியையும், மற்றைய பொருட்களையும் இறக்கி எடுத்து, பலூனின் மூங்கில்கூடையினுள் பத்திரமாக வைத்தார்கள்.

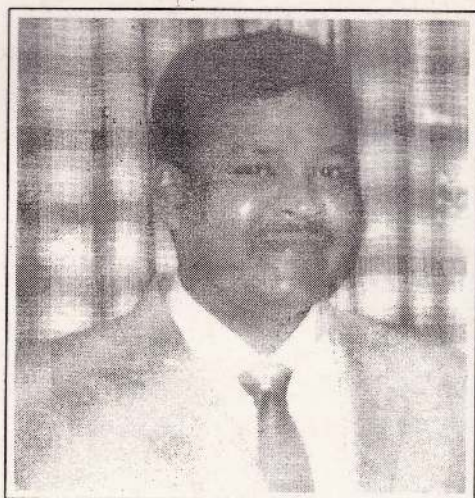
எடுத்து வந்திருந்த ரொட்டித்துண்டுகள் கெட்டுவிடாமல் இன்னும் நல்ல நிலையிலேயே இருந்தன. அவற்றிலே ஜாம் பூசிச்சாப்பிட்டுப் பசியாறிய நண்பர்கள் பலூனைத்திருத்தும் வேலையில் மும்முரமாய் இறங்கினார்கள். பொல்லாத

இராட்சதப்பறவையாரின் மூர்க்கமான தாக்குதலால் பலூனில் ஏற்பட்டிருந்த துவாரங்களையெல்லாம் ஒட்டி அடைத்துச் சரிபடுத்தினார்கள். ஆற்றங்கரையிலே பரவிக்கிடந்த கற்களில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து மூங்கில் கூடையிலே இணைத்துக்கட்டினார்கள். பலூன் இப்போது பறந்து செல்வதற்குத்தயாரான நிலையிலிருந்தது. மூங்கில் கூடையினுள் ஏறிக்கொண்ட மூன்று நண்பர்களும், எல்லாப் பொருட்களும் சரியாயுள்ளனவா என்று பரிசோதித்தார்கள். வாயு விளக்கைக் கொழுத்திய குட்டிநாயார், பலூனை சூடான காற்றால் நிரப்பினார். சூடான காற்று நிரம்பப்பெற்ற பலூன் வானில் எழுந்து பறக்கத்தொடங்கியது.

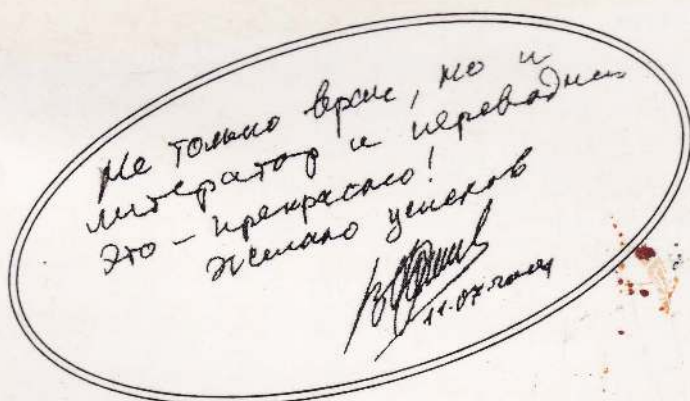
துவாரங்களை அடைத்தது போக மீதியாய் எஞ்சியிருந்த பொலித்தீன் தாளைப்பக்குவமாய் மடித்து எடுத்துத்தன்னுடன் வைத்திருந்தார் கோழிக்குஞ்சார். வீட்டுக்குத் திரும்பிச்செல்லும் வழியிலே ஒருவேளை முன்னர் போலவே மழைவந்தால் என்ன செய்வது? கோழிக்குஞ்சாரிடம் பலவண்ணங் கொண்ட குடையிருக்கிறது. ஆனால் நண்பர்களிடமில்லையே! அதற்காகத்தான் அந்தப்பொலித்தீன் தாளைப்பத்திரமாகத் தன்னுடன் வைத்திருக்கிறார். தனது நண்பர்களின் மேல் அளவிலாத பாசம் கொண்டவரல்லவா அவர். தங்கப்புதையல் வேட்டையை முடித்து வீடு திரும்பும் நண்பர்கள் மூவரதும் பயணம் அமைதியாய் தொடர்ந்திருக்கிறது. நீலவானப்பாதையிலே அழகாய் அசைந்தாடி வீடு நோக்கிப்பறந்தது அற்புதமான அந்தப்பறக்கும் பலூன்.

ஆசிரியரை வாழ்த்துகிறார்..

மருத்துவன் மட்டுமல்ல; இலக்கியவாதி, மொழிபெயர்ப்பாளன்.
இது அற்புதமானது! சத்யனின் முயற்சிகள் முழுமையடைய
எனது வாழ்த்துக்கள்.

மருத்துவ பீடத் தலைவர்
போராசிரியர். வி.அ. .புரோலொவ்